

Giới thiệu Đại Thiếu Gia Biết Yêu

Đại Thiếu Gia Biết Yêu truyện teen của tác giả Sally mang đến một bức tranh đầy màu sắc mới lạ nhưng không kém đi hấp dẫn với đầy đủ những cung bậc cảm xúc khác nhau vui buồn lẫn lộn.

Truyện xung quanh Phạm Kỳ Thư tên tiếng Anh hay gọi là Evan, 16 tuổi là cô nàng tiểu thư độc nhất của tập đoàn có tiếng hàng đầu nước Mỹ vừa xinh đẹp hiền lành tính tình dễ mến không kiêu kì như mấy cô tiểu thư hay có.

Nó và anh gặp mặt tính cờ không ngờ sau đó có nhiều chuyện diễn ra mà không lường trước được khiến mối quan hệ xa lạ ngày càng thân thiết quan hệ tình cảm cũng phát triển lên, cùng đón đọc kết thúc truyện nhé!!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

2 tháng trước Vào một ngày trời mưa lạnh

----Kelvin anh đừng bỏ em .lên tiếng trả lời em đi Kelvin----nó hét lên trong tuyệt vọng

Trong cái đêm lạnh run người và cái bóng đêm đen mù bao trùm quanh người nó, người mà nó yêu thương và cần nhất đã rời xa nó.

Nó—Tên thật là Phạm Kỳ Thư (tên tiếng anh còn đc gọi là Evan)16t. Là tiểu thư độc nhất vô nhị của tập đoàn Verizon, là tập đoàn nổi tiếng hàng đầu của nước mỹ về mặt điện tử. Tuy là 1 tiểu thư con nhà giàu nhưng nó không hề đánh đấm ngược lại nó là 1 đứa con gái hiền lành và xinh đẹp. Ba nó là người Anh và mẹ nó là gốc Việt(tuy là người việt nhưng sống bên mỹ đã nhiều năm) nên khuôn mặt của nó có 1 chút gì gọi là nửa Châu Âu nửa Châu Á.

Kelvin----17t , tên thật là Võ Anh Hoàng nhưng đc sinh ra và lớn lên tại mỹ. Đẹp trai là 1 công tử con nhà giàu không kém gì nó.

Nó và Kelvin yêu nhau cách đây 2 năm trước. Và khi nó nghe đc tin papa and mama nó ép nó qua Úc học, còn papa of Kelvin ép Kelvin wa Pháp du học. Do không chịu đc sức ép của 2 gia đình nên tụi nó quyết định bỏ đi. Nhưng thật không may. Trên đường đi đến chỗ hẹn nó, Kelvin bị tai nạn xe và đc đưa vào bệnh viện. Nó chờ hoài, 30pè1t. Trong lòng nó bỗng cảm thấy lo lắng, chợt 3 sợi dây chuyền murk` Kelvin tặng nó bị tuột ra (cả nó và Kelvin đều có 1 cái, là dây chuyền cặp đôi các bạn). Không bik sao nước mắt nó cứ tuôn ra rồi chợt có tiếng điện thoại reo lên, là quản gia nhà nó. Nó bắc máy lên nghe,

---- Tiểu thư, cậu Kelvin bị tai nạn giao thông và đang đc cấp cứu trong bệnh viện, tiểu thư mau đến đi---- Nó như bị sét đánh

---- Kelvin, anh phải chờ em, nhất định phải chờ em, anh không thể bỏ em lại 1 mình---- Nó vừa chạy vừa khóc, nó chạy trong cơn mưa, đêm đó có lẽ mưa đã rất lớn.

Nó chạy tới bệnh viện và nghe đc câu chuyện của bác sĩ với papa của Kelvin

---- Xin lỗi ông, chúng tôi đã cố hết sức nhưng.....cậu chủ đã mất quá nhiều máu, chúng tôi đành phải bó tay----- Bác sĩ thở dài và nói

---- Cái gì!!!! Ông không muốn tôi phá tan cái bệnh viện này ra chứ, tại sao lại bó tay, cái bệnh viện này chỉ đc hư danh thôi sao---- (papa của Kelvin) Ông Võ Vương cầm cổ áo của bác sĩ xé rách lên và đe dọa.

Nó đã ngất xỉu khi đc cái tin choáng váng

3 Tháng sau

Nó tỉnh dậy và chạy quanh bệnh viện (như 1 người điên) nó vừa đi vừa la lên

----KELVIN ANH Ở ĐÂU! MAU RA ĐÂY, ĐỪNG CHỐN EM---- Nó hét lên trong sự thất vọng

Papa and mama nó cố ngăn nó lại nhưng không kịp, nó đứng ngây người ra, khi nhìn thấy trước mặt nó, là 1 người đc trùm khăn trắng từ đầu đến cuối. Nó vội vàng chạy tới và từ từ lật cái khăn trắng đó ra, nó đã không tìm đc nước mắt. Đó là Kelvin, người nó yêu, người mà nó cần nhất trong cuộc sống này của nó. Papa and mama chạy tới và kéo nó lại. Nó nắm mạnh tay họ ra và quát lớn

---- Chỉ tại các người, nếu các người không ép chúng tôi đến đường cùng, Kelvin sẽ không bị như thế này, tôi hận các người---- Nó khóc thật lớn rồi chạy tới ôm lấy Kelvin

-:- 2 tháng sau kể từ ngày Kelvin ra đi -:-

Cuộc sống đối với nó bây giờ không còn ý nghĩa gì nữa, nhiều lần nó tự tìm đến cái chết, nhưng mỗi lần nhưng vậy Kelvin đều hiện ra và nói với nó

---- Em không được chết, em phải sống, sống cho anh và cho cả em nữa, anh không muốn em cứ mãi như vậy, hãy vui vẻ lên---- Kelvin nhìn nó với ánh mắt buồn bã

---- Không, em không muốn sống nữa, em muốn ở cùng anh, đừng bỏ em đi mà Kelvin---- Nó vừa khóc vừa bám víu lấy cái gì đó trong không khí

Giật mình thức giấc, thì ra đó là giấc mơ

Nó quyết định về Việt Nam, nó ra đi trong sự hận thù và tiếc nuối, nó hận papa and mama nó, hận họ đã cướp đi người mà nó yêu thương và cần nhất

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Về đến Hà Nội

Cái nóng của đất Hà Nội khiến nó cảm thấy mệt mỏi, nó không còn sức để chống lại mọi thứ, nguyên nhân chính là cái chết của Kelvin. Nó đang ngơ ngẩn suy nghĩ thì nghe thấy có tiếng người gọi nó.

---- Kỳ Thư, ở đây nè cháu---- 1 người phụ nữ khoảng chừng 40 đến 45 đứng vẫy tay với tôi

---- Ô!!!, con không nhận ra cô à, cô Tina nè, là bạn thân của bà mẹ cháu hồi còn bên Mỹ nè---- Có nói giọng có vẻ ngạc nhiên. Cô tưởng nó không nhận ra cô.

---- À! Cô Tina, con nhận ra cô rồi, con tưởng chúc nữa cô mới đến, không ngờ cô đến sớm vậy---- nó tỏ vẻ vui mừng

Cô Tina, là bạn thân của papa and mama nó hồi còn bên Mỹ. Cô về Việt Nam kết hôn với một người đàn ông góa vợ và đã có 2 con. Do về VN không có chỗ nào ở nên tôi sẽ ở nhà cô 1 thời gian.

---- Mau lên, xe đang đợi chúng ta ở ngoài đó, cô đưa con về nhà cô tiểu thư bé bỏng---- Vừa nói cô vừa nheo cái mắt của nó

---- Đưa cô xách đồ dùm cho---- nói rồi cô kéo tay nó đi thật nhanh ra ngoài xe

Xe dừng lại, bác tài xế vội mở cửa xe cho nó. Trước mặt nó là 1 căn biệt thự rất là to (nhưng không to = nhà nó bên Mỹ),. Nó có vẻ không hài lòng và thích thú cho lắm, vì có những cặp mắt kì lạ đang nhìn nó tò mò và nói xầm xì cái gì đó

---- Chào bà chủ, chào tiểu thư---- Ông quản gia già khẽ cúi đầu chào nó.

Xa xa, có 2 bóng người đang bước đến, nó đoán đó là con trai và con gái của cô Tina, đưa con gái hồn nhiên chạy đến bên nó.

---- Hi chị!!!!!!!, em là Minh Ngọc, rất vui khi gặp chị---- Minh Ngọc nhìn nó với ánh mắt đắm đuối.

---- Chào em, chị là Kỳ Thư, hạnh phúc gặp---- Nó nói và kèm theo 1 nụ cười duyên dáng.

Minh Thư--- Tên đầy đủ là Trịnh Minh Ngọc, 15t là con gái của cô Tina (là con ghê thây nhà). Ngay thơ, hiền lành và cũng là hotgirl của trường SPECIAL

---- Đây là con của cô, Minh Ngọc và Minh Đăng---- Cô Tina giới thiệu.

Minh Đăng--- Tên đầy đủ là Trịnh Minh Đăng 17t, lạnh lùng và khó tính, đương nhiên là rất đẹp trai ỳ. Còn là 1 thành viên của 4H (4 Hotboy) của trường SPECIAL nữa.

---- Từ nay con sẽ sống ở đây cùng cô, còn có cả Minh Đăng và Minh Ngọc nữa, bây giờ cô dắt con lên phòng nhé---- vừa nói cô Tina dắt nó lên cầu thang

Trước mặt nó là 1 căn phòng, cũng được coi là khá to, bên trong được trang trí toàn là màu hồng (vì đó là màu nó thích lắm) căn phòng được trang trí rất giống với phong cách của nó (chắc là ba mẹ nó đã tiết lộ cho cô Tina biết). Nó cũng chẳng tỏ ra vẻ ngạc nhiên gì cho lắm.

Căn phòng đc trang trí với những họa tiết tinh xảo, một cái rèm màu trắng phủ trắng xuống bên cạnh cửa sổ kèm theo nó là 1 cái ghế nhỏ màu hồng, nhìn nhìn wa thì ôi thôi, cái giường nó nằm sao toàn là gấu bông thế này, như vậy thì nằm ở đâu kia chứ(ước rì mình đc như cô ấy thì hay bik mấy...□)

Nó xếp gọn đồ đạc rồi đánh 1 giấc cho đếm tôi

---- Cộc Cộc, chị Thư ơi, xuống ăn tối nè chị----thì ra là Minh Ngọc

Nó giật mình thức giấc

---- Ngọc hã!, vào đi em---- nó khẽ nói từ phòng rạ

---- Chị sao thế, chị mệt hã, cần em kiu bác sĩ kô---- Minh Ngọc bước vào phòng thì thấy nó đang nằm 1 đồng. (mới ngủ dậy mừk) Ngọc có vẻ lo lắng

----Chị kô sao, chắc là chưa thich hợp với thời tiết ở bên này ý mừk, mà em đợi chị chút nhè, chị chải đầu ồy xuống cùng em ngay---- nó vặc bước xuống giường với 1 ánh mắt mệt mỏi>

_____ Trong bữa ăn _____

Mọi người đều ngồi vu vè ăn cơm, về phần nó, có lẽ đã lâu lắm ồy, nó kô đc ăn cơm chung với papa and mama nó, vì papa and mama nó bận việc công ty nên ít khi ăn chung với nó

Chợt Minh Ngọc hỏi nó 1 câu

----Tại sao chị lại về VN thế, em nghĩ chị sống bên đó tốt hơn bên này nhiều mừk----Ngọc đang nói thì bị cô Tina khảy 1 cái đầu đòn, có lẽ cô đã biết chuyện của nó.

---- Thôi mấy đứa ăn lẹ đi, đồ ăn nguội hết rồi nè---- vừa nói cô Tina vừa gấp đồ ăn cho nó.

---- Mọi người cứ ăn típ đi, cháu no ồy, cháu xin phép---- Nó vừa nói rồi ôm mặt khóc chạy ra công viên trước nhà, nhưng nó kô biết có người đã nhìn thấy những giọt nước mắt của nó và chạy theo nó.

Nó đang ngồi ôm mặt khóc thì bỗng có 1 chiếc khăn nhè nhè đc đưa đến trước mặt nó

---- Em lau nước mắt đi, có nhìn ta nhìn thấy anh bắt nạt em đó---- đó là Minh Đăng, anh của Minh Ngọc

Nó nhận lấy cái khăn ồy bỏ vào nhà

Lúc đó tại công viên, Minh Đăng có vẻ đồ mặt hần tỵ nhủ thầm rằng " tại sao mình lại như vậy, mình chưa bao giờ như vậy hết" cũng đúng thây nhìn nó ai mừk chẳng để ý, hướng chỉ là người lạnh như băng, và lạnh lung như Minh Đăng

Về phần nó, nó chạy vào phòng rồi vội vàng lấy tấm hình của nó và Kelvin chụp chung cách đây chưa đầy 3 tháng, nước mắt của nó cứ vậy mà tuôn ra, cái quá khứ đau buồn này, khi nào nó mới có thể quên đc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tối hum đó

Sau khi khóc 1 trận, có lẽ nó đã nhẹ long đc 1 chút.

----Cộc Cộc, cô vào nha Kỳ Thư---- cô Tina mở cửa phòng ra thì thấy nó mắt đang ướt nhèm, cô đoán đc là nó đang khóc.

---- Cô biết là con đang rất buồn, nhưng con hãy cố gắng vui vẻ lên, cô nghĩ là người đó cũng muốn như vậy---- cô nhẹ nhàng ôm nó vào. Nó như cảm nhận được hơi ấm phát ra từ người cô, đây là lần đầu tiên kể từ ngày Kelvin mất nó đc cảm nhận đc hơi ấm như vậy, vì papa and mama nó suốt ngày chỉ quan tâm đến công việc, họ ít khi nào ngồi xuống ôm nó vào lòng hoặc ngồi trò chuyện với nó.

----- Ngày mai con hãy đi học cho vui nhè, đây là đồng phục của con. Năm nay con sẽ học lớp 10 và học chung trường Special cùng với Minh Ngọc và Minh Đăng ---- Cô vừa nói vừa xoa nhẹ đầu nó và đưa cho nó bộ đồng phục của trường học.

----- Con cảm ơn cô, con cũng muốn đi học sớm để bắt kịp cùng với các bạn---- Nó đưa tay ra nhận bộ đồng phục rồi nằm xuống ngủ lúc nào cũng không biết.

1 ngày mới lại đến với nó, ánh nắng từ bên ngoài cửa sổ, ánh nắng của 1 buổi sang khế lướt trên mặt nó làm nó thức giấc, 1 ngày dài đợi chờ nó.

30 phút sau nó đã chuẩn bị xong mọi thứ và bước xuống nhà. Mọi người nhìn nó với 1 ánh mắt ngạc nhiên (hum ngạc nhiên sao đc, wa' đẹp mừk) Nó đang mặc đồng phục của trường học, chiến váy màu xanh, tời ngang đùi, chiếc áo trắng dễ thương kèm theo là 1 cái cavat màu xanh trên cổ . Mái tóc dài đen uốn quăn quăn dài ngang lưng, còn 1 chiếc băng cài trên đầu màu hồng nữa chứ. Không thể thiếu dưới đôi chân của nó là 1 đôi giày xinh xinh nữa chứ (woao, nhìn mừk mê lun ák)

---- Woao!, nhìn chị dễ thương thật lun, nhìn là muốn iu ngay lun ák---- Minh Ngọc đi xung quanh người nó với một ánh mắt ngưỡng mộ.

---- Thôi mấy đứa chuẩn bị ăn sáng rồi đi học ---- Cô Tina kéo nó ngồi xuống bàn ăn

---- Tụi con không ăn đâu, cũng muộn rồi, tụi con đi đây---- Minh Đăng nói xong rồi dục Minh Ngọc nhanh lên (con người lạnh lùng là thế đấy).

Nó và Minh Ngọc vội chào Cô Tina rồi bước ra xe cùng với Minh Đăng.

---- Cô đến trường rồi lên phòng thầy Hiệu trưởng, hum qua mẹ tôi đã nói với ông rồi, cô lên đó rồi sẽ có người dẫn cô về phòng học thây---- Minh Đăng nói nó với về mặt lạnh lùng.

Nó cũng không ngờ sau 1 đêm thôi mà Minh Đăng lại thay đổi thái độ với nó như vậy. Nhưng rồi nó cũng chẳng quan tâm đến mấy chuyện đó.

Xe dừng ngay trường, một ngôi trường có những nét văn hóa cổ, ngôi trường được chia thành 4 dãy, 2 dãy bên tay phải dành cho khối 11 và 12, 2 dãy còn lại dành cho khối 9 và khối 10.

Bọn con trai nhìn nó với 1 ánh mắt đắm đuối, mấy đứa con gái thì nhìn nó với 1 ánh mắt có vẻ không ưa

---- Nhỏ đó là ai vậy, học sinh mới hả, tại sao nó lại được đi chung với anh Minh Đăng chứ---- 1 đám con gái đang đứng đó xì xầm

---- Hề Minh Đăng--- 1 đám con trai gồm 3 đứa đang tiến lại gần phía nó, Minh Đăng và

Minh Ngọc đang đứng.

3 chàng trai này nhìn nó có vẻ ngất ngây (không nhìn sao đc, ze~ thương vậy mừk)

---- Ô! Cô gái này là ai, sao lại đi chung với 2 người vậy---- Việt Thành nhìn Kỳ Thư rồi quay qua hỏi Minh Ngọc và Minh Đăng

---- Chị ấy là con gái bạn thân của mẹ em hồi còn bên Mỹ, từ nay cô ấy sẽ sống chung nhà với tụi em---- Minh Ngọc khoác tay Kỳ thư quảng cáo cho 3 anh hotboy nghe

---- Cái gì!....ở chung nhà ák.---- Việt Thành, Hoàng Long, Nhật Phong đồng thanh lên tiếng.

Việt Thành. 17t. Tên đầy đủ là Nguyễn Việt Thành, là người thừa kế của nhà họ Nguyễn, tập đoàn Hoa Thị, là tập đoàn đứng đầu về mặt đá quý và dầu mỏ tại Châu Á , cũng là 1 trong những thành viên của 4H, tính tình khó ưa, tự kiêu (Khinh người yếu mừk)

Hoàng Long 16t Tên đầy đủ là Nguyễn Hoàng Long, em trai của Nguyễn Việt Thành, cũng là thành viên của 4H, ít nói, tính tình cọc cằn, khó gần(và cũng là người mà Minh Ngọc kết)

Nhật Phong. 17t, tên đầy đủ là Hoàng Nhật Phong, cũng là người thừa kế của 1 tập đoàn về thời trang, ba cậu là chủ tịch của tập đoàn MK còn mẹ cậu là 1 nhà thiết kế thời trang nổi tiếng của Mk. Tuy là 1 thành viên của 4H nhưng tính tình của cậu khác hẳn với 3 người còn lại, hòa đồng dễ gần, nhưng đồng thời cũng là 1 tên sát gái

Quay về với các nhân vật

---- Vào lớp đi, nhiều chuyện wa', Minh Ngọc, em dẫn cô ta lên phòng hiệu trưởng đi, bọn anh đi đây---- nói rồi Minh Đăng kéo cả đám đi cùng, dù mấy người đó chân thì đi nhưng mắt thì cứ liếc về đằng sau, phía mà Kỳ Thư đang đứng

---- Các anh ấy nhìn được chứ chị, mà kỳ lạ thật, em chưa bao giờ thấy mấy anh ấy nhìn ai với 1 ánh mắt như vậy, nhất là anh Minh Đăng---- Minh Ngọc có vẻ tò mò về mấy chuyện đó.

---- Chắc là nhìn thấy chị lạ đó mừk---- Kỳ Thư nói như có vẻ không quan tâm đến bọn họ cho lắm

Sau khi dẫn Kỳ Thư lên phòng hiệu trưởng

---- Em đi trước nhé, có gì giờ ra chơi em sẽ wa tìm chị, chờ em nhé---- Minh Ngọc cười chào nó rồi đi thẳng về phía trước

Lớp 10a4 ngay lúc đó

----Nghe nói lớp tụi mình hôm nay có người `mới, kô biết là boy hay girl nữa,---- bọn trong lớp đang xì xầm

---- Tụi mày ồn wa' đi, để tao im 1 chút coi----Hoàng Long lớn tiếng quát bọn chúng. Đâu có ai ngờ, cậu đang suy nghĩ về 1 người con gái, người con gái lần đầu tiên gặp mặt đã khiến cho rung động (chắc các bạn cùng béc người đó là ai rồi nhỉ

Thầy giáo bước vào

---- Cả lớp trật tự, tôi có chuyện muốn thông báo---- thầy giáo chủ nhiệm vừa nói vừa đập mạnh tay xuống bàn.

----- Hôm nay lớp chúng ta sẽ có 1 học sinh mới,---- nói rồi thầy giáo ra ngoài ra hiệu cho Kỳ Thư bước vào lớp.

----- Woao, dễ thương wa'---- Bọn con trai trong lớp xôn xáo lên

----- Đây là bạn Kỳ Thư, từ nước ngoài chuyển về, từ nay Kỳ Thư sẽ học chung với lớp chúng ta---- Thầy giáo vừa nói vừa vỗ tay

Bọn con trai trong lớp thì hét thật to, vỗ tay, đập bàn làm đủ kiểu hết. Còn bọn con gái, đưa thì ngượng mồm, còn nhũn nhũn thì mang ánh mắt ghen tị

----- Em sẽ ngồi bàn cuối chung với Hoàng Long nhé---- Thầy giáo nói rồi chỉ nó xuống phía Hoàng Long

Trong khi đó, Hoàng Long kô hề biết có sự tồn tại của nó, cậu đang suy nghĩ về người con gái mà hồi sang cậu gặp. Còn ngoài ra, cậu kô quan tâm đến mọi thứ xung quanh cậu đang diễn ra

----Excuse me, bạn có thể ngồi xịch vào đc kô---- 1 giọng nói ngọt ngào khiến Long tỉnh giấc mộng

Long giật mình nhìn sang thì đó chính là người con gái mà cậu đang mơ mộng

---- Tại sao nó mới vào lớp mà đã đc ngồi chung với anh Long thế--- Đám FC của 4H ghen tị

Về phần nó, nó kô quan tâm đến mọi người đang bàn tán về nó, nó chỉ mong cho ngày hôm nay mau trôi qua thật nhanh. Tính của nó vốn hoạt bát và nhanh nhẹn, nhưng sau cái chết của Kelvin, nó trở lên trầm lặng và ít nói, điển hình hôm nay cũng kô ngoại lệ

---- "Cô ấy học chung với mình ư, còn ngồi chung bàn nữa"---- Hoàng Long nói thầm rồi kô biết tại sao mặt cậu đỏ ửng lên

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Trong giờ học Vật lý ra và lớn lên bên này nên có nhiều môn nó kô hiểu cho lắm, lí do là tiếng việt của nó chưa có được rành, nhưng nó đã có quyết tâm thì chắc chắn sẽ làm đc.

Reng, Reng, 3 tiết học trôi qua và giờ ra chơi đã đến. Nó đang thờ thẩn đi trên hành lang thì...

- Chị Kỳ Thư- Thì ra là Minh Ngọc, Minh Ngọc đang đứng cuống hành lang với 3 cái tên hotboy đó,(vì tên còn lại đang học trong lớp nó mà)

- Hôm nay chị học có vui không, tụi mình ra ngoài cantin ăn chút đồ nha, em đói bụng lắm rồi- nói rồi Minh Ngọc kéo nó đi

- Cậu học chung với Kỳ Thư hả- Nhật Phong hỏi hỏi Hoàng Long với ánh mắt tò mò.

- Ukk! không những học chung mà còn ngồi chung bàn nữa- Hoàng Long trả lời có vẻ hài lòng.

- "Cô ấy thật đẹp, tính tình lại hiền lành nữa chứ, khi cô ấy ngồi học như 1 nàng tiên vậy"- Hoàng long nói thầm rồi tùm tùm cười 1 mình

- O thằng này, mày bị thần kinh hay sao mà đứng cười 1 mình vậy- Việt Thành khẩy vai Hoàng Long

. - Thôi xuống kiểm tra ăn đi, tao đói bụng rồi, sang nay chưa ăn gì hết, cái bụng tao đang biểu tình đây này- Minh Đăng nói rồi bỏ đi trước

- Hôm nay thằng Minh Đăng sao ák, thường ngày nó đâu có như vậy đâu- Hoàng Long chạy theo với thái độ tò mò. Bọn họ đâu biết là Minh Đăng với xuống để gặp người đó đâu. Cả bọn vừa đi vừa xô đẩy nhau

- Ôi! Nhìn mấy anh ấy kìa, đẹp trai wa' - girl 1

- Nhìn lịch lãm wa' - -- Girl 2

- Tuy lạnh lùng nhưng vẫn có cái đẹp riêng của nó- Girl 3 -

- Nói chung là em yêu anh- cả bọn đồng thanh -

- À mà nè, con nhỏ đi chung với nhỏ Minh Ngọc là ai vậy, nhỏ Minh Ngọc trước giờ chỉ chơi thân với 4H thôi mà, sao hôm nay có vẻ thân với nhỏ kia thế-

Ngọc Như, trưởng nhóm của FC lên tiếng Ngọc Như, 17t, là trưởng nhóm của FC, cũng là 1 tiểu thư của tập đoàn giàu có, gia đình của cô chiếm 25% cổ phần ở SPECIAL, đứng sau tập đoàn của Việt Thành và Hoàng Long, đương nhiên đứng đầu là tập đoàn của Minh Đăng và Minh Thụ

- Mặc kệ nó là ai, nhưng nó mà bég xég tới 4H là chỉ có đường chết với tụi mình- Ngọc Anh lên tiếng

Ngọc Anh, 16t là em gái của Ngọc Thụ Trong khi đó ở cantin

- Chị ăn jì, hôm nay em bao, nhưng lần sau phải bao em lại đó à nha- Ngọc nhí nhảnh kéo Kỳ Thụ ngồi xuống ghế

- Nhỏ này, nhí nhảnh thiệt đó, ok, lần sau chị bao kưng đc chưa- nói rồi nó nhéo má Minh Ngọc Nó chột nhận ra rằng,

- "Minh Ngọc chả có lỗi làm jì với mình, mọi người cũng vậy, tại sao mình không đối xử với họ như những người bạn của mình, cả đám 4H cũng vậy, hôm nay trong lớp' thằng cha Hoàng Long cứ nhìn mình chăm chăm, nhưng mà cậu ta cũng tốt, cho mình mượn tập, còn cả viết chì nữa, cũng không hẳn là người xấu"- trên mặt nó bỗng hiện lên 1 nụ cười, nụ cười mà lâu lắm rồi không xuất hiện trên mặt của nó.

- "Nhìn cô ấy cười trông đẹp thật, y như là 1 thiên sứ vậy"- cái ý nghĩ đó điều hiện lên trong đầu của Minh Đăng, Việt Thành, và Hoàng Long Còn về phần của Nhật Phong, cậu không quan tâm nhiều jì về nó, vì trong lòng cậu đã có chủ từ lâu

- "Trông cô ấy hôm nay vui hơn mọi hôm, chắc là nhờ vào Kỳ Thụ, từ trước đến jò' cô ấy cứ mong có 1 người chị". Nhật Phong nhìn Minh Ngọc mà cười thầm. 1 ngày học đã trôi qua, đối với nó giống như là 1 cực hình vậy, thậm chí khi học nó còn ngủ gật gật nửa chừng, nó cũng không ngờ có người đã nhìn nó cả ngày 1 mà không biết chán

- "Trông lúc cô ấy ngủ, nhìn rất dễ thương, không giống như vẻ mặt lạnh lùng của cô ấy, hàng lông mi dài, đôi môi ửng hồng, làn da thì trắng bạch, không lẽ mình đã yêu cô ấy rồi sao, không thể đc, mình mới gặp cô ấy có lần đầu tiên, làm sao như thế được" Hoàng Long tự tát vào má mình mấy cái rồi lắc đầu. Cả bọn ra về cùng nhau, cười đùa vui vẻ, riêng nó thì vẫn vậy, mặc cho mọi người xung quanh nó như thế nào, nó vẫn ung dung bước ra ngoài cổng trường và không quan tâm đến xung quanh mình đang xảy ra chuyện gì

- Hê, đi ăn kem hok, trời nóng quá- Việt thành nói mà người chảy cả mồ hôi

- Ở đc đó- Hoàng Long và Nhật Phong đồng thanh trả lời.

- Cậu cũng đi lun nhá Minh Đăng--- Việt Thành quay qua hỏi Minh Đăng

- Ok, let's go- Minh Đăng tỏ ra vẻ hào hứng

- Em cũng đi, chị Kỳ Thụ đi lun nhé- Minh Ngọc nắm tay nó ra về nũng nịu

- Thôi chị hơi mệt, chị về trước đây, mọi người đi vui về nhá--- nó không để ý trước mặt mình là xa lộ lên đâm thẳng ra Chợt, ầm, 1 chiếc xe đâm thẳng vào nó, người nó chầy chầy máu Bọn Minh Đăng đứng đó như bị mất cảm giác, Minh Ngọc vội chạy đến

- Kỳ Thụ, chị sao thế, tỉnh lại đi Kỳ Thụ- Minh Ngọc vừa nói vừa Khóc Minh Đăng vội chạy đến bế nó lên, rồi kêu bác tài xế chở đến bệnh viện

Mọi người đều có mặt đông đủ tại bệnh viện, Cô Tina, 4H và Minh Ngọc. Papa and mama nó nghe đc tin cũng đang trên máy bay và đang đến bệnh viện Qua 6 tiếng đồng hồ cấp cứu, bác sĩ bước ra

- Mọi người yên tâm, mọi việc ổn thỏa rồi, nhưng có 1 phần là trong đầu có ấy có vấn đề, nên chúng tôi cần kiểm tra lại, mọi người hãy đợi đến khi nào cô ấy tỉnh dậy rồi tiếp- Bác sĩ nói

Đã 2 ngày trôi qua nhưng vẫn chưa thấy động tĩnh jì, papa and mama nó cũng đang ở bệnh viện, cả 4H, Minh Ngọc cũng đang ở đó

- Sao tự nhiên mấy anh đến đây làm jì, mấy anh đâu có thân jì với chị ấy đâu, cái này nghi àk nha- Minh Ngọc hỏi -

- Anh đâu có biết, thằng Việt Thành với thằng Hoàng Long lôi anh đi chứ bộ- Nhật Phong giải thích

- O!!! Thì bọn anh là bạn của Minh Đăng, với lại anh cũng học chung lớp với Thụ Kỳ nên đi thăm cô ấy, cũng có jì lạ sao- Hoàng Long trả lời lung tung.

- Thôi mấy đứa đừng cãi nhau nữa, chúng ta đang ở trong bệnh viện đó--- Cô Tina lên tiếng can thiệp nó lại

- Kỳ Thụ!, con không sao chứ, con tỉnh lại rồi hả- Mama của Kỳ Thụ vui mừng và cầm lấy tay của nó.

- Mọi người là ai, tại sao tôi lại ở đây- nó gãi đầu suy nghĩ rồi nhìn chung quanh mình.
- Kỳ Thư, papa nè, con không nhận ra papa sao, người đâu, mau gọi bác sĩ tới đây- papa của Kỳ Thư hét lên Sau một hồi chẩn đoán của bác sĩ, ông ta tiến lại gần và nói -
- Thật đáng tiếc, khi tai nạn, đầu của cô ấy bị va đập mạnh nên dẫn tới tình trạng mất trí nhớ- Bác sĩ nói
- Vậy có nguy cơ hồi phục trí nhớ không- Mama của nó nắm tay bác sĩ hỏi - - Còn tùy thuộc vào các vị và cô ấy- Bác sĩ nói rồi bỏ đi
- Nhất định con sẽ làm chị ấy nhớ lại ư mà--- Minh Ngọc cương quyết trả lời
- Không ư!, nếu nó mất đi trí nhớ, cũng sẽ có một phần tốt cho nó--- Mama nó nói rồi lôi cả bọn ra ngoài.
- Là sao hả bác--- Minh Ngọc hỏi
- Có lẽ cháu không biết, lý do nó trở về đây là để lãnh mặt 2 bác, vì 2 bác đã cướp đi người mà nó yêu nhất, cậu ấy tên là Kelvin, Kelvin mất cũng xấp xỉ 3 tháng rồi. ...plapla--- mama của nó tường thuật lại câu chuyện cho cả bọn nghe
- Vì thế nên bác hi vọng chị ấy có thể quên hết quá khứ và làm lại từ đầu- Minh Ngọc nghe xong và có vẻ hiểu ý.
- Đúng thế, nên bác hi vọng mấy đứa có thể giúp bác và giúp Kỳ Thư--- mama của nó nhìn Minh Ngọc với ánh mắt cầu khẩn.
- Dạ! được ạ--- cả bọn đồng thanh
- "Tại sao quá khứ của cô ấy lại đau buồn đến như vậy, mình thật sự có thể giúp ư cô ấy sao, lần đầu gặp cô ấy, mình có cảm giác như trái tim của như rung động, gương mặt thuần khiết, nhưng ít khi cô ấy cười là vì lý do này" Minh Đăng nghĩ thầm rồi tự nhiên thay đổi sắc mặt

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Sau 1 tuần nằm trong bệnh viện, hôm nay là ngày nó được ra viện.

- Vui wa', hôm nay ư ra khỏi cái nơi quỷ quái này ư, zia' nhà thui- nó reo mừng lên vì xung sướng, nó không biết rằng mình đã có 1 cái quá khứ đau buồn.
 - "Xin lỗi con Kỳ Thư, nhưng mama đành phải làm như vậy, để con quên đi cái quá khứ đau buồn đó, mama hi vọng con mãi luôn vui vẻ như thế này, như thế mới chính là con người của con, Kỳ Thư ư"- trên mặt của mama nó thoáng hiện lên 1 nỗi buồn khi nghĩ đến điều đó
 - Mama suy nghĩ cái gì' murk' đâm chiêu vậy, bộ mama không vui khi con ư ra viện sao--- nó nhìn mama nó với 1 ánh mắt ngây thơ
 - À! Không có gì', mama chỉ đang nghĩ đến chuyện công ti thôi mà- Mama nó nhéo má nó Nó đang dọn đồ và chờ bọn Minh Ngọc và Minh đang tới đón, trong 1 tuần wa, nó đã làm thân ư với bọn họ, không những thân mà còn rất thân
 - Kỳ Thư ư, Kỳ Thư, em đến đón Kỳ thư về nhà- Minh Ngọc chạy đến bên nó.
 - Con ư này, suốt ngày nhõng nhẽo ư, em có tin là bốn cô nương cho em 1 đầm là "hầm ư ở lại rằng đi nhá" hờ hử- Nó nhéo má Minh Ngọc.
 - - Ừ! ư! Đau wa' ư, 2 ư, 'Kỳ Thư wuy'nh em nè- Nó chạy đến bên Minh Đăng nhõng nhẽo
 - - Thôi, cho anh xin, đừng ai chứ đừng đến bà chẳng đó anh hờ dám ư- Minh Đăng vừa nói vừa liếc Kỳ Thư Có 1 điều là mọi người bất ngờ rằng.
- Minh Đăng đã thay đổi 180 độ, cả 1 tuần nay, từ ngày Kỳ Thư mất trí nhớ, lúc nào 2 đó cũng gây lộn với nhau, nhưng mỗi lần sau đó Minh Đăng lại là người phải xin lỗi nó đầu tiên, Minh Đăng đã quyết định mang hạnh phúc và nụ cười lại cho nó. Một đại thiếu gia lạnh lùng như hắn, đã rung động trước 1 người như nó.
- Anh nói cái gì' đó, anh có tin là "đầu anh lìa khỏi cổ hờ hử--- nói rồi Kỳ Thư chạy tới woa'nh Minh Đăng
 - Tại may ư, help tao- Minh Đăng way wa phía của Việt Thành, Hoàng Long and Minh Đăng đang đứng

- - Tao hum dám đụng đến người đẹp đầu mày oi- Hoàng Long lên tiếng.

- - Đúng đó, người đẹp mà ra tay thì chỉ có nước mà mềm xương- Việt Thành nhìn Hoàng Long vỗ vai - 2 người biết điều đó- Nó đưa tay hểck mũi tỏ vẻ đắc ý.

- - Kỳ Thư xinh đẹp oi, tha cho anh, anh biết lỗi rồi mà- Minh Đăng nhìn nó cầu khẩn. Cả bọn cười ầm lên, bọn nó cũng không ngờ rằng Minh Đăng đã thay đổi như vậy, cậu ta là con người như thế nào mà bây giờ lại chịu thua phục dưới tay của Kỳ Thư.

- Em đói bụng wa', tụi mình đưa Kỳ Thư về cất đồ rồi đi ăn đi,- Minh Ngọc ôm bụng xoa xít

- Ok!, dọn đồ lên đi, tui cũng đói rồi- Nhật Phong liếc mắt bọn nó Cả bọn đùa giỡn vui vẻ, nhưng ngay chính nó không biết rằng, 1 thử thách rất khó khăn với nó đang chờ nó phía trước.

1 ngày nữa lại trôi qua với nó, ngày mai là ngày papa and mama nó trở về nước, vì không muốn nó nhớ lại quá khứ đau buồn, nên ông bà quyết định để nó ở lại VN sống, vì đảm bảo an toàn cho con gái của mình nên papa and mama nó đã mua lại trường học đó để không ai trong trường có thể bắt nạt nó

- Papa, I'll miss you, promise with me, when you done your work, come back here to visit me ok--- Papa nó là người Anh, không biết nói tiếng việt nên nó đành nói tiếng anh với papa nó

- Ok!, my babies, everything will be fine, I will miss you too, I want you always being happy--- papa nó xoa đầu nó

- Alright !, I will , don't worry about me - nó ôm papa nó vào lòng

Nói về papa and mama nó chúc nhá Papa nó tên đầy đủ là Davis Pyramid, gốc là người anh, hiện đang sống tại mỹ cùng mama nó, tập đoàn của ông là tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới, là người có địa vị trong giới kinh doanh, ông có thể lật đổ tất cả các tập đoàn khác, dù tập đoàn đó lớn đến cỡ nào, cho nên khi nghe đến tên và tập đoàn của ông, các tập đoàn khác đều phải khiếp sợ, ông rất thương Kỳ Thư, có thể làm tất cả mọi thứ vì nó

Mama nó tên đầy đủ là Emily Phạm, sinh sống bên mỹ đã nhiều năm, phu nhân của Davis. Mama nó đặt tên việt cho nó và lấy họ của con tên chính xác của nó là Evan Pyramid.

Trở lại với câu chuyện Sau khi không nhề với papa nó, nó chợt nhớ ra 1 điều và quay sang papa nó (nói tiếng việt cho mấy bạn đọc dễ hiểu nhá)

- Papa, con muốn papa đổi lại hồ sơ và hoàn cảnh gia đình cho con, con không muốn vào đó học với tư cách là tiểu thư của tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới, con muốn tự vươn lên = chính con, con không muốn tụi nó nói con cậy nhờ vào tiếng tăm của pa

- Như vậy có an toàn cho con không- papa nó lo lắng

- Không sao đâu papa, pa cứ khai hồ sơ cho con, rồi nói rằng con bị mất cha mẹ từ nhỏ, phải sống trong cô nhim viện bên mỹ, may nhờ có cô Tina mang con về nhận làm người giúp việc

- Như vậy có ổn cho con không, papa lo lắng- papa nó nói

- Con đã nói là không sao rồi mà, papa nói chuyện này với mama and cô Tina, con sẽ nói với tụi Minh Đăng, Minh Thư còn cả 3 tên đó nữa, ngoài chúng ta ra, không ai biết đến- nó nói với giọng kiên quyết

- Ok!, sao cũng được, miễn con gái của papa được vui, nếu có ai muốn hại con gái cưng của papa, ba sẽ giết bọn họ- nói rồi papa nó ôm nó vào lòng suy nghĩ " babies bé bỏng của ta, ta sẽ âm thầm bảo vệ con, ta sẽ không để bất cứ ai hại được babies của ta" Bữa tối đã đến, mọi người đã biết được quyết định của nó, cũng không ai dám ngăn cản, vì 1 khi đã quyết định thì không ai có thể ngăn cản được nó.

- Hahah, mắc cười wa', tự nhiên chị Kỳ Thư mang tiếng là người giúp việc cho nhà mình, chuyện này khó tin wa'--- Minh Ngọc ôm bụng cười.

- Cái này là chuyện lạ àk nha, cô mà chịu giúp việc cho nhà tui ư- Minh Đăng nhìn nó với ánh mắt tò mò.

- - Các con đừng tưởng bở, chỉ là hồ sơ học bạn của Kỳ Thư là như vậy thôi, còn ở ngoài, con con phải chăm sóc cho Kỳ Thư, không ai để bắt nạt nó trong trường, các con hiểu rõ chứ--- Cô Tina dặn dò bọn Minh Đăng, Minh Thư

- - Yes, tụi con hiểu- Minh Đăng and Minh Thư trả lời

- Không cần như vậy đâu, cứ coi Thư như 1 người trong nhà là được rồi, mọi người không cần phải để ý đến chuyện đó - Kỳ Thư mỉm cười Nụ cười đó đã làm 1 người rung động, đó chính là Minh Đăng

- " nhìn cô ấy bây giờ", khác hẳn lúc cô ấy vừa mới đến, lạnh lùng, buồn bã"- Minh Đăng ngay người ra

- Anh làm gì mù' nhìn tui dữ vậy, bộ tui đẹp lắm hử".. Kỳ thư vậy vậy tay trước mặt Minh Đăng

- Ôh!...không gì, chỉ là tôi đang nghĩ, người cô như bà chẳng, không béc xong này có ma nào dám thik cô không- Minh Đăng cười với giọng đắc ý

- Anh.- nó tức nói không ra lời.

- Thôi mấy đứa ăn nhanh lên rồi chuẩn bị đi học nữa--- Cô Tina dục bọn nó Bữa ăn tối trông wa trong đây vui vẻ, do nó và Minh Đăng cãi nhau chỉ chớ, 2 đứa dành ăn, rồi nói móc nhau, làm cho mọi người trong bàn ăn phải cười ồ lên

- Hôm nay cho em ngủ với chị nha' --- Minh Ngọc nhõng nhẽo - Đc rồi cô em của tôi- nó dục cái gối đưa cho Minh Ngọc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

1 buổi sang và 1 ngày mới lại bắt đầu, nó và Minh Ngọc đang ngủ thì có tiếng gõ cửa

- Cộc cộc, dạ thưa 1 tiểu thư, trời đã sang và cũng xấp đến 10' đi học rồi ạ- Thì ra là ông quản gia lên kiu tui nó dậy đi học.

- - Đc rồi, ông xuống trước đi, chúc ngủ ngon, cho tui ngủ thêm chút nữa đi--- Minh Ngọc kéo cái chăn wa mặt rồi ngủ tiếp.

- - Thưa tiểu thư, bà chủ đã chuẩn bị bữa ăn sang rồi ạ, mong 2 tiểu thư zay sớm- ông quản gia vẫn đứng ngoài cửa

- Đc rồi, ông xuống trước đi, chúc tui cháu xuống liền mưk'- nó ra ngoài mở cửa miệng mếu máo gấp rồi quay qua bên phía Minh Ngọc

- Zay đi nè, hôm nay đi học đó, mau lên, nếu hôm là mệt xương với chị đó--- nó chạy đến kéo cái chăn khỏi Minh Ngọc.

- Hix hix.. đc rồi, em dậy ờ nè- Minh Ngọc bước xuống giường uể oải Sau 30' vệ sinh cá nhân, 2 chị em đã thay đồ xong và bước xuống nhà, lúc này, mùi thơm của bánh mì nướng lan tỏa ra giống như 1 chất độc lan vào người nó, nó nghiền nhất món này mà, không phải là nghiền, đây là bữa sang của nó từ nhỏ đến giờ

- Ủi, bánh mì nướng chết mất đầu, đã wa'- nó tìm tìm cười

- Đúng là đồ sumo mưk', ham ăn còn hay đánh người nữa- Minh Đăng vừa đi vừa cười

- - Ừ đó, tui làm sao mặc xác tui, cần anh phải wan tâm àk- nó lè lưỡi nhại Minh Đăng

- Ủk thì kệ cô, tui đâu có liên quan gì đâu--- Minh Đăng trả lời.

- 2 đứa có thói quen thì bảo, ăn lẹ lên rồi còn đi học nữa, muộn học rồi kìa--- Cô Tina nói

- Yes! Mama--- Minh Ngọc nhí nhảnh trả lời

- Hôm nay mấy giờ papa and mama về nhà, con có thể đi tiễn đc không- nó tò mò hỏi ba mẹ nó

- Thôi không cần, papa and mama sẽ lên máy bay lúc 10h, lúc đó con đang học nên cũng không cần đâu- hixhix, con sẽ nhớ mama and papa lắm đó, khi nào 2 người rảnh nhớ về thăm con nha- nó chạy tới ôm 2 người khóc

- - Thôi mà babies ngoan, papa and mama cũng nhớ con lắm, con nhớ ở lại ngoan ngoãn và nghe lời cô Tina nghe, có chuyện gì thì điện cho papa gấp---

- - Con bé ờ ờ- ánh mắt buồn thoáng hiện lên trên khuôn mặt nó Bữa sang đã xong, nó tạm biệt papa and mama nó ờ ờ cùng Minh Đăng và Minh Thư đến trường, nó không có cảm giác gì lạ cả, chỉ nghe mọi người nói là nó mới đến trường này học có 1 ngày rồi bị tai nạn nên cũng không có ấn tượng gì nhiều. Chiếc xe đậu trước cửa trường học. Đám học sinh đã bu tối, nam có, nữ có

- Ủi, anh Minh Đăng tới kìa, hixhix, anh Minh Đăng của lo'ng em- Girl 1

- Nhìn mặt anh ý mới oai phong là sao, em ừ anh mắt ừ- Girl 2

- Minh Đăng ơi làm Boyfriend em nha- Girl 3

Hết đám con gái tới bọn con trai

- Minh Ngọc của lo'ng anh, làm bạn gái anh nha--- Boy 1

- Tiên nữ Minh Ngọc ơi, đi chơi với anh nhá- Boy 2 Cả Bọn lao xao lên

--- Con nhỏ đó, lại xuất hiện sao, ngày đầu tiên đi học mà đã nghĩ học bây giờ mới đi, bây giờ còn dám vác mặt đến trường sao--- Ngọc Như lên tiếng

- Em nghe nói hôm trước nó bị tai nạn, và hình như là mất trí nhớ luôn thì phải--- Ngọc anh trả lời

- Sao nhỏ này rắc rối zay, vừa đi lại còn đùa giỡn với Minh Đăng nữa chứ, hoàng tử lạnh lùng của tao lại đi cười đùa với 1 con pe' thấp hèn như nó sao (má, người ta là 'tiểu thư tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới đó, nhà người kô bằng 1 góc của Ss nhà ta đâu). Nó mà còn lém bém, tao sẽ cho nó 1 bài học- Minh Thư tỏ ra vẻ kiêu căng

- Đúng đó, con nhỏ đó, láo xược, để lên phòng hiệu trưởng kêu ông ta đuổi học nó- Ngọc Anh đang tính đi thì bị Ngọc Thư kéo lại.

- Khoan đã, nghe nói trường mình đã có cổ đông lớn mua hết toàn bộ rồi, bây giờ nhà mình kô có chức vụ gì trong trường này đâu, nên cẩn thận là tốt nhất-

- Nhưng kô lẽ để nhỏ đó cứ thân mật với tụi anh Minh Đăng sao- Minh Anh lo lắng

- Để đó, tao sẽ có cách làm nó phải tự động rời khỏi trường- Ngọc Thư cười tỏ ra vẻ đắc ý

Quay về phía nó nhá Cả bọn đang tập hợp trong cantin, Việt Thành, Hoàng Long và Nhật Phong cũng đã đến, nó đang loay hoay ngó xem mình học lớp nào

- Yên tâm đi, Thư học chung với lớp với Long đó--- Hoàng Long cười nhẹ

- Zay hữ, thế thì tốt wa' rồi- Kỳ Thư vui mừng

- Ủk, kô những thế, còn ngồi chung bàn nữa- Hoàng Long đứng khoanh tay

- Trời, còn ngồi chung bàn nữa hữ, thui vậy cũng đc, để tui có thể dễ dàng sai bảo anh--- nó cười vẻ đắc ý

- Hìxhìx, suốt 1 tuần ở cô ở trong bệnh viện, tụi này đã bị bầm dập òy, bây giờ còn học chung lớp, chung bàn, chắc tui sẽ là người vào bệnh viện tấp theo wa'- Hoàng Long mếu máo.

- - Thôi kô nói nhiều, lên lớp thôi- nó dục cạp cho Hoàng Long rồi ung dung bước lên lớp

Cả trường đang tập chung về phía nó, kô có điện gì khác ngoài hotboy như Hoàng Long mà lại leo đèo theo nó và xách cặp cho nó (hahah, Ss nhà ta hên thiệt đó, đc hotbot xách cặp dung lun).

Bọn con gái thì cứ nhìn nó xì xào cái gì đó, thì đúng rồi, ngoài Minh Ngọc ra, tụi 4H chưa bao giờ chơi với đứa con gái nào khác, kể cả nói chuyện (người gì 'đầu mà chảnh thấy gớm) Nó ung dung bước vào lớp

- Tụi mình ngồi đâu thế Long--- nó way lại hỏi Hoàng Long

- - Đó, ngồi sau nhỏ áo hồng đó- Hoàng Long chỉ Sau khi 2 đứa nó an tọa và đang ngồi giỡn thì cái bạn mặc áo hồng way xuống nói

- Nè!, tên em là Ngọc Anh (thì ra là nó), anh kô nhớ tên em sao--- Ngọc Anh nhìn hấn với anh mắt ngây thơ

- Ủa zay hữ, sorry nghen, tui hum wan tâm mấy điều đó--- hấn trả lời cách lạnh lùng

- - hìxhìx, sao anh lại đối xử với em như zay, em đã thích anh từ lâu rồi, anh kô béc điều đó sao- Ngọc Anh rơm rớm nước mắt

- Cô có thích tôi hay kô, điều đó kô liên quan đến tôi, cô cũng biết đó, trong trường này có rất nhiều người thích tôi mà, cô chỉ là 1 phần trăm nhỏ bé trong số đó thôi- Hoàng Long nói có vẻ kô ưa con nhỏ này

- - Nhưng em kô giống tụi nó, em là....- - con nhỏ đang nói thì bị Hoàng Long ngắt lời.

- - Cô là ai, mặc xác cô, kô liên quan đến tôi, co hiểu chứ- nói rồi Hoàng Long kéo tay nó bỏ ra ngoài Hoàng Long và nó bỏ đi mà kô thèm để ý đến có 1 người đang tức ộc máu mủn chết lun

- - Anh làm zay có wa' hok, từ chối người ta thì nói nhẹ nhàng thôi, cần gì phải làm như zay- nó tỏ ra vẻ khó chịu.

- Thư kô béc đó thôi, chứ 2 chị em nhỏ đó trong trường này chảnh chệ lắm, kô coi ai ra gì đâu, hồi trước đã có mấy đứa con gái lên bển đến tỏ tình với 4h tụi này là bị 2 nhỏ đó kiu hiệu trưởng đuổi học ngay- Hoàng Long trả lời bực mình

- - Trời, người gì đầu mồm kỳ lạ zay, nhưng chắc bây giờ tụi nó kô dám nữa đâu, vì nó cũng đã biết trường này đổi chủ rồi mà- nó nháy mắt với Hoàng Long

- Uk', mà người đó lại chính là.....- Hoàng Long bị nó bịt miệng lại

- Suyt, anh điên hay sao mà nói ra, tôi đang muốn sống yên ổn đó- Kỳ Thư mặt nhăn nhó
- Biết rồi, mà nhà Thư tài thiệt đó nha, có thể mua hết cả nguyên ngôi trường, bây giờ tui này trong trường không có địa vị rồi--- Hoàng Long chọc nó
- Xì, tui mừn lại, mà thò vào lớp đi, xấp đến giờ học rồi đó- nó bỏ vào lớp

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

3 Tiết học đầu tiên đã trôi qua, như là 2 cực hình đối với nó vậy. Hết nằm ngủ rồi lấy phone ra nhắn tin với 5 tên kia, (bà này rảnh thiệt, y chang t/g). Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ ra chơi, nó vội hất tung sách vở lên rồi kéo Hoàng Long ra ngoài. Cuối hành lang 4 tên đang đứng chờ nó, đó là Minh Ngọc, Minh Đăng, Việt Thành và Nhật Phong

- Hê, đây nè, mau lên đi, tui đói bụng lắm rồi- nó dục bọn kia mau lên
- Đúng là, tui gọi cô là đồ sumo là đúng mừn', ham ăn, lại hay đánh người- Minh Đăng chọc làm nó tức điên lên, nó vén tay áo lên, bẻ rắc rắc
- Anh tới số với tui rồi- nó rượt Minh Đăng chạy khắp sân trường
- . Mọi ánh mắt đổ dồn vào nó, tất nhiên là nó sẽ bị đám FC của 4H để ý rồi, còn đám con trai thì nhìn nó chảy cả nước miếng.
- Woao, học sinh mới trường mình dễ thương wa' ha- Boy 1
- Kiểu này chức hotgirl của tui Ngọc Thư bị cướp là chắc- Boy 2
- Chắc tui phải làm FC cho Kỳ Thư wa'- Boy 3
- Hả, tên là Kỳ Thư hả, mày biết nhỏ đó sao--- Boy 1
- Uk', không biết, mà còn học chung lớp nữa, nó mới chuyển từ Mỹ về và nhập học cách đây 1 tuần, nhưng bị tan rã hôm nay mới đi học lại- Boy 3
- Nhiều người nhiều chuyện jì đó, có im đi không thì bảo, con nhỏ đó có jì mà đẹp chứ, để Ngọc Như và Ngọc Anh nghe thấy thì mấy người lo mà chuyển trường đi- Girl 1
- Xì, bộ cô tưởng nhà Ngọc Anh, Ngọc Như còn chỗ đứng trong trường này sao, thưa quý cô, trường chúng ta đã có người mua lại cổ phần rồi, gấp 3 lần số cổ phần của Ngọc Anh đó nha- Boy 2
- Vậy bọn anh Việt Thành, Minh Đăng, và Nhật Phong cũng không còn cổ phần nữa--- Girl 2 -
- Chứ sao nữa, mà tui chỉ biết là tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới, còn ngoài ra thì tớ không biết thêm jì nữa- Boy 2
- Có biết không thì bảo, đừng làm tui bực mình àk nha- Ngọc Như lên tiếng làm cả bọn hoảng sợ, tuy không còn chỗ đứng trong trường nhưng tập đoàn nhà Như cũng đủ để làm nhà mấy đứa kia phá sản (sao bằng Thư nhà ta đc)
- Bọn này, nhiều chuyện, mà không biết ai đã mua ngôi trường này với giá rất cao- Ngọc Như tò mò
- Là ông chủ tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới đó chi.- Ngọc Anh lên tiếng
- . - WHATTTT, là ông chủ tập đoàn nổi tiếng nhất thế giới, ông làm cái quái jì mà phải mua ngôi trường này- Ngọc Như bở ngỡ
- Em cũng không biết, lúc này em lên tìm ông thầy Hiệu trưởng nghe ông nói vậy thôi- Ngọc Anh trả lời
- Đẹp chuyện này wa 1 bên đi, bây giờ mày nhìn con Kỳ Thư kia, ngứa mắt wa', anh Minh Đăng chưa bao giờ nhìn tao hay cười với tao như vậy cả, tao phải cho con nhỏ đó biết mặt, mày đi điều tra xem nó là ai cho tao- Ngọc Như tức giận bỏ vào lớp.
- Dạ! em biết rồi- Anh nhìn xuống nó với ánh mắt đầy căm thù (mày mẹ này rảnh thiệt) Cả đám tụ tập cuối cùng cũng đã tập hợp dưới canteen đầy đủ, nó háo hức kêu 1 đồng đồ ăn (đúng là heo), tui Minh Đăng nhìn nó đến chóng cả mặt, chả mấy chốc nó đã ngốn hết đồng đồ ăn đó

- Ạx ạx , cô có phải là người kô vậy, ăn jì mà khiếp thế- Minh Đăng mồm hết chữ A đến chữ O nhìn nó

- Kệ tui, tui làm sao mặc kệ tui- nó nhâm nhi đưa trai nước suối lên miệng

- Ủk thì kệ cô, đầu liênwan đến tui- Minh Đăng liền đứng zay

- Đi thây xấp đến jo' vào lớp rồi đó-

- À Kỳ Thư nè, chiều nay rảnh hum, đi chơi với Thành nhá- Việt Thành hỏi nó

- Đi chơi hả, đi lun- mắt nó sang rực lên(ham chơi dễ sợ lun)

- Vậy chiều nay 5h Thành wa chờ Thư nha- Thành tỏ vẻ vui mừng

- Ê, 2 người kia, tính chơi củ lê hả, đi chơi mình hum rú tụi này nha- Nhật Phong lên tiếng

- Kệ tui tui, anh làm jì đc- nó hất mặt lên

- Cho em đi zoi' Kỳ Thư--- Minh Ngọc lại nhõng nhẽo nựa

Lúc đó Việt Thành vội kéo Minh Ngọc ra nói cái jì đó, 2 đứa này hình như đang âm mưu jì nè, sau đó mặt Minh Ngọc hí hửng cười

- Thây em bận rồi, kô đi nữa- Minh Ngọc cười Nó và Việt Thành bỏ lên lớp trước, để lại một dấu chấm hỏi to đùng cho bọn Minh Đăng

- 2 người này, bị jì' thế- Hoàng Long tò mò

- Ngọc, thằng Thành nó nói jì' với em thế- Đăng kéo Ngọc lại hỏi

i - Her her, thế mấy anh kô biết àk, chiều nay anh Việt Thành tính tỏ tình với chị Kỳ Thư đó, nhờ em hôm nay trang điểm cho chị Thư thiệt đẹp--

- - CÁI JÌ',TỎ TÌNH ÁK, CÓ NHÂM KÔ- Hoàng Long và Minh Đăng tỏ ra ngạc nhiên, như kô tin vào những jì tai mình đang nghe

Còn về phần Nhật Phong thì có lẽ cậu đã biết từ lâu(vì Việt Thành hay tâm sự với Hoàng Long mà) Nói xong Ngọc bỏ đi, nghe đc tin đó, Long và Đăng như bị' xét đánh ngang tai, người con gái mà họ yêu, hôm nay, sẽ có người tỏ tình với cô, Tuy kô biết là mình đã thích đã thích Kỳ Thư từ bao giờ nhưng đối với họ, đây là 1 tin vô cùng sock

Tiếng chuông vang lên, lại phải vô học rồi. 2 tiết cuối ngày hôm đó, có 3 người như mất hồn, 1 người là Việt Thành đang nghĩ tới kết quả của chiều hôm nay, còn 2 người còn lại thì đang buồn rầu lo lắng(chắc các bạn cũng biết là ai rồi nhì). Hoàng Long thì cứ ngồi trong lớp nhìn nó, nó thì kô béc jì' mà cứ nằm ngù(trời ạ, hết ăn rồi ngù) Cuối cùng 1 ngày học cũng đã hết, nó vất cặp cho Hoàng Long rồi ung dung bước ra ngoài, nó kô biết có một ánh mắt thù hận đang nhìn nó, đó chính là Ngọc Anh

- Hừm, con nhỏ đáng ghét, dám đưa cặp cho Hoàng Long xách, mày đc lắm bà sẽ cho mày biết tay, 1 con nhỏ nhà nghèo như mày, mà dám đụng đến hoàng tử của tao, tao sẽ cho mày biết tay- cuốn vở đã bị Ngọc Anh xé tanh bành(giận cá chém thớt ý mưk')

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Lớp học vừa tan, bọn nó lại tụ tập ở trước cổng trường, có 3 chiếc xe limo đang đứng chờ tụi nó, 1 chiếc là xe của Việt Thành và Hoàng Long, 1 chiếc là của Nhật Phong, chiếc còn lại là của nó, Minh Đăng và Minh Ngọc, tụi nó đang định bước lên xe thì

- Her her, osin mà cũng đc ngồi chung với chủ nhân sao--- thì ra là Ngọc Như

- Osin đăng lẽ ra phải đi bộ về chứ ai cho ngồi với chủ đc, hahahaha- Ngọc Anh hòa theo

- Osin có quyền đi chung hay kô là quyền của chủ, kô liên quan đến các cô- Minh Ngọc quát lại

Lúc đó nó khẩy tay Minh Ngọc như tỏ ý đừng gây chuyện

- Ngọc àk, Như chỉ lấy lại công bằng cho Ngọc thây, 1 đứa thấp hèn như nó, kô xứng đáng đi chiếc xe đó-

Bỗng 1 tiếng bóp, là Minh Đăng, Minh Đăng vừa giáng cho Ngọc Như 1 cái tát đau đớn. Minh Đăng bỏ đi, tuy không nói nhưng tại nó cũng hiểu ánh mắt của Minh Đăng đang giận giữ đến cỡ nào

- Anh!, anh.....- Như lắp bắp, khóe mắt bắt đầu rung rung

-- Anh cái gì mà anh, cô im mồm cho tôi, khôn hồn thì im mồm lại nếu không thì đừng có trách bọn này sao quá đáng- ánh mắt Ngọc nhìn nó như muốn tát thêm cái nữa vậy

Nó kéo Minh Ngọc lên xe, tính nó là như vậy đó, không phải nó sợ mà là nó không muốn gây mất hòa đồng và không muốn gây nhiều thù oán, lúc vừa nhìn thấy chiếc xe của nó đã đi xa thì Nhật Phong tiến tới gần

- Như nè, Phong nghĩ con gái giống Như, đừng nên nói những điều đó, là 1 tiểu thư ăn nói như vậy không tốt đâu- Phong cũng bỏ đi Việt Thành và Hoàng Long cũng rất tức khi nghe thấy Ngọc Như nói nó như vậy, nhưng vì biết tính nó không muốn gây thêm rắc rối nên cũng không muốn nói gì nhiều. Khi tại nó bỏ đi hết rồi thì lúc đó Ngọc Như mới lên tiếng

- Mày đê lắm, vì mày mà Minh Đăng đánh tao, tao thế là sẽ không để mày yên đâu-

-- Như vừa xoa mặt vừa nói

-Chị có sao không, à, em nghe nói anh Việt Thành chiều nay rủ nó đi chơi, chiều nay sẽ qua nhà anh Minh Đăng rước nó, mình có nên tranh thủ thời gian ra tay không- Ngọc Anh thắc mắc

- Ok, về nhà, chuẩn bị kế hoạch- mặt Như có vẻ tức tối

Khi trên đường về, nó không nói gì hết, cả đời nó, chưa bao giờ bị ai xỉ nhục như vậy, nhưng nó không muốn gây thêm nhiều chuyện, Minh Ngọc và Minh Đăng cũng không muốn cũng không muốn hỏi. Khi về đến nhà nó đang định lên nhà thì quay lại nhìn Minh Đăng và Minh Ngọc

- Cảm ơn 2 người đã giúp Thư, nhưng làm ơn từ nay 2 người đừng làm như vậy nữa, Thư có cách giải quyết--- nó bỏ lên lầu. Minh Đăng đang định nói gì thì bị Minh Ngọc ngăn lại

‘- Thôi anh, anh cũng biết tính chị Thư rồi mà---

- Nhưng anh đã giúp cô ta, cô ta còn tỏ ra thái độ đó nữa- Minh Đăng tức giận

- Thôi bỏ đi anh- Minh Ngọc nài nỉ

Cả chiều hôm đó, nó nằm trong phòng khóc 1 mình, cũng chuẩn bị đến giờ nó hẹn Việt Thành, nó nhìn đồng hồ thì mới có 3h, còn 2 tiếng nữa. Trong khi đó có 2 người đang sốt ruột lên

- Alo, Thành hả, chiều nay mày đi chơi với tao nha, tao muốn đi chơi 1 chút--- Là Hoàng Long

- Chiều nay tao có hẹn với Kỳ Thư mày biết mà, thôi tao cúp máy nha, đang bận- Thành cúp máy Vừa cúp máy thì tiếng điện thoại lại reo lên nữa

- Thành hả, đi bar với tao không, tao giới thiệu cho mày mấy em--- lần này thì là Minh Đăng

- Không được, tao đã nói là có hẹn với Kỳ Thư rồi mà- Thành cúp máy

Thì ra 2 tên này đang cố gắng làm đủ mọi cách để Việt Thành không đi chơi với Kỳ Thư, nhưng hoàn toàn thất bại. đành lẽ vậy

- Thư hả, Đăng vào được không- Đăng gõ cửa phòng nó

- Ừ, vào đi, có chuyện gì vậy--- nó ngồi vậy rồi vội vàng lau nước mắt

Thấy nó đang khóc chợt Đăng có cảm giác đau nhói

- Thư khóc hả, có chuyện buồn hả, hay chuyện hồi này--- Đăng hỏi tới tấp

- Không, không phải, chỉ là Thư hơi nhớ mama and papa thôi- Thư mỉm cười

- mà Đăng kìm Thư có chuyện gì- Thư hỏi (chà à, sao hôm nay 2 người này nói chuyện nghe rộn rã thế, thường ngày cãi nhau như chó với mèo, tự nhiên hôm nay ăn nói ngọt ngào)

- À chiều nay Thư có muốn đi shopping không, Đăng chờ Thư đi- Đăng nhìn nó

- Đăng cũng biết là chiều nay Thư có hẹn với Thành mà- nó ngây thơ nhìn Đăng(nó đâu biết là tên này với tên Long đang kìm cách phá 2 người đâu)

- Ồ vậy thôi đi, để khi khác vậy- Đăng đành lặng lẽ bước ra ngoài, nhưng không phải là chấm dứt đâu nhé, đang kìm cách khác đó) Nó vừa tắm rửa xong

thì ông quản gia lên tìm nó

- Thừa tiểu thư, có xe của cậu Thành tới đón ạ--- ông quản gia báo cáo-

- Sao sớm vậy, đã hẹn là 5h, bây giờ mới có 4h30 mà, thôi đi rồi, ông xuống trước đi kêu họ chờ cháu 1 chút--- nó kêu ông quản gia xuống nhà rồi kìm 1 bộ đồ rồi xuống luôn

Nó bước ra thì không thấy Thành đâu, chỉ thấy 1 tên lái xe ở đó. Tên lái xe thấy nó vội chạy tới nói

--- Thừa cô!., thiếu gia dặn tôi tới rước cô ạ--- tên lái xe nhìn nó với ánh mắt sát thủ Nó không nghi ngờ gì rồi bước lên xe ngay, trong nhà Minh Đăng và Minh Ngọc nhìn nó, Minh Đăng thì đang lo lắng xem có nên đi theo không

Chiếc xe của nó lăn bánh, càng ngày càng xa, nó vội thắc mắc,

- "Sao Việt Thành hẹn mình chỗ nào mà hoang vắng thế này, không thấy nhà đâu, toàn là cây cối không là sao, chắc tên này là bày trò gì với mình đây?"--- nó không nghi ngờ gì ngược lại còn rất phấn khởi (vì đi chơi mà) 30p' sau, như đúng hẹn, Việt Thành tới nhà rước nó, Minh Đăng nhìn thấy Thành vội chạy ra

- Không phải lúc này cậu cho người tới rước Kỳ Thư rồi sao, tạo sao lại còn ở đây- Minh Đăng lo lắng

- Đâu có, mình đâu có kêu ai tới rước đâu - Thành tỏ vẻ không biết gì hết

- Vậy lúc đó chiếc xe đó là của ai- Minh Ngọc chạy ra

- Anh không biết, vậy có xe tới rước Kỳ Thư rồi hả, ở đâu có kêu ai tới rước đâu- Thành bất ngờ

- Thôi rồi, Kỳ Thư đang gặp nguy hiểm, gọi điện thoại cho Hoàng Long tới, chia nhau ra đi kiếm Kỳ Thư- Minh Đăng chạy vào nhà kêu ông quản gia chuẩn bị xe Hoàng Long cũng đã tới, cả bọn mỗi đứa đi 1 nơi tìm,

Về phần nó, đi xe 30p cũng đã tới nơi, nó xuống xe, trước mặt nó bây giờ là 1 ngôi nhà hoang, chung quanh toàn là cây cối, nó bắt đầu cảm thấy lo lắng, quanh quanh mình thì thấy 4 tên lưu manh đang đi về phía nó

- Các anh là ai, tại sao tôi lại ở đây, Việt Thành đâu- nó sợ sệt, càng ngày càng lùi về phía sau

- Hehe, cô em, ngoan ngoan đi theo bọn này đi, chả có Việt Thành nào ở đây hết,- 1 tên nói

- Bắt nó lại cho tao- tên đầu đàn lên tiếng

- Thả tôi ra, thả tôi ra- nó hét lên 1 lúc sau, toàn thân nó đã bị trói lại, xung quanh nó toàn là màu đen(vì nó đang bị bịt mắt mà), miệng nó không hét lên được vì bị một miếng băng keo dán miệng lại, từ nhỏ đến lớn nó sợ sự bao bọc của papa nó nên không ai dám đụng vào nó, nó bắt đầu cảm thấy sợ, khóe mi cay cay

Về phần bọn Minh Đăng, tìm nó gần 1 tiếng đồng hồ rồi mà vẫn chưa có kết quả nên cả bọn quyết định tập hợp ở trường và báo cảnh sát

- Ạ Ạ Ạ, chị Kỳ Thư ơi, chị đang ở đâu- Minh Ngọc bắt đầu khóc

- Em yên tâm đi, Kỳ Thư sẽ không sao đâu- Nhật Phong ôm Ngọc vào lòng

- Đều tại tôi, nếu không hẹn Kỳ Thư, mọi chuyện sẽ không xảy ra như thế này- Việt Thành đập mạnh vào tường

- Cậu thôi đi, không phải lỗi tại cậu, điều quan trọng bây giờ là tìm cho ra Kỳ Thư- Hoàng Long lên tiếng

- Nhưng ai đã làm ra điều này, Kỳ Thư mới chuyển về đây sống, chưa có mất lòng ai, - Tha'nh tỏ vẻ

- Có 1 người- Minh Đăng lên tiếng

- Là.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

- Là ai hả anh- Minh Ngọc trở mắt nhìn Minh Đăng

Trong lúc đó, tại chỗ nó, có dáng của 2 đứa con gái đang cúi về phía nó, không ai khác đó chính là Ngọc Như và Ngọc Anh, bọn còn đồ thấy 2 chị em nó thì cúi đầu chào.

- Thừa tiểu thư, bây giờ chúng ta nên làm gì nó đây ạ- tên cầm đầu hỏi

- Để ta xử trước, về phần sau thì các người muốn là gì cũng được- Ngọc Như tiến về phía nó

Nó không ngờ là mình sẽ bị như vậy, bây giờ nó không nhìn thấy cũng không nói được gì cả, nhưng nó nghe được, tiếng nói đó là của Ngọc Như, "tại sao cô ta lại làm vậy" trong đầu nó hiện lên hàng loạt câu hỏi Ngọc Như và Ngọc Anh tiến về phía nó, tháo miếng vải trên mắt và trên miệng nó xuống. Mắt nó từ từ hé mở, nó đã đoán đúng, là chị em nhà Ngọc Như

- Tại sao cậu lại bắt mình về đây, mình không có thù oán gì với cậu, tại sao cậu phải làm vậy.....- chưa nói dứt câu thì Ngọc Như đã tát cho nó 1 cái

- Mày im đi, cái tát này, để trả thù cho tao, vì mày mà hồi chiều Minh Đăng đã đánh tao- ánh mắt của Ngọc Như giống 1 con thú dữ muốn ăn tươi nuốt sống nó vậy

Nó đau, rất đau, Ngọc Anh và Ngọc Như bắt đầu giáng xuống nó nhưng cái tát đau đến - Các cậu có thấy không, thả tôi ra, thả tôi ra

- Nó hét lên trong tuyệt vọng Quay về chỗ Minh Đăng, bọn này hầu như đã biết tác giả chuyện này là ai, tội nó vội chạy qua nhà Ngọc Như Quân gia nhà này ra tiếp đón bọn nó

- Ngọc Như nhà các người đâu, kêu cô ta ra gặp tôi- Minh Đăng hét lên

- Thừa cậu, 2 vị tiểu thư vừa ra khỏi nhà cách đây 1 tiếng- quân gia trả lời

- Ông có biết 2 người đó đi đâu không- Nhật Phong tiến tới

- Dạ!, không- quân gia trả lời rồi bước vào nhà

Bọn Minh Đăng đang định đi theo thì thấy 1 cô hầu bước ra khỏi nhà, cô ả nhét vào tay Việt Thành 1 tờ giấy nhỏ, tội nó tò mò mở ra xem tờ giấy đó ghi gì

- "Em biết rằng chị ấy chắc chắn là bạn của các anh, em không thể thấy chuyện bất bình mà không nói, 2 vị tiểu thư chiều nay đi học về rất lạ, vội vát cặp cho em rồi bắt em mang nước lên nhà, khi đưa nước xong ra cửa tình cờ em nghe được câu chuyện của 2 tiểu thư:"-

- Chị à, Minh nên làm gì với nó bây giờ- Ngọc Anh

- Kêu tài xế tới nhà rước nó, bảo với tài xế nói với nó là Việt Thành tới đón- tiếng của Ngọc Như

- Rồi sau đó thì sao- Ngọc Anh tò mò

- Chờ nó ra ngôi nhà cách đây 30', nơi đó là nơi ta gặp tội Minh Đăng lần đầu tiên cách đây 1 năm trước- Ngọc Như nói

- Có phải là lần đi cắm trại với trường không hả chị- Ngọc Anh hỏi

-- Đúng, chúng ta chuẩn bị đi, lần này nhất định không cho con nhỏ đó sống sót trở về---Ngọc Như ném cái cốc xuống đất "

Lúc đó em nghe được câu chuyện của 2 vị tiểu thư là như vậy, người mà 2 tiểu thư hận chắc chắn là người được các anh quan tâm, khi ở trên trường em đã nghe được 2 chị ý hại Kỳ Thư, nên em nghĩ người đó chắc chắn là Kỳ Thư.. Em chỉ biết đến đây thôi, mong các anh đừng nói với 2 vị tiểu thư là em nói, nếu không em sẽ bị đuổi việc mất, chúc các anh may mắn"

Bọn Minh Đăng đọc xong tờ giấy vội vàng lên đường, vì tính mạng của nó bây giờ đang "ngàn cân treo sợi tóc". Nó đang gặp nguy hiểm

- Người hầu đó là ai - Minh Ngọc tò mò

- Anh không biết--- Nhật Phong trả lời

- Minh biết, cô ấy là người hay ra đi theo tội Ngọc Như, mua đồ ăn xắc cặp.....- Việt Thành kể

- Sao cậu lại biết- Minh Đăng lên tiếng

- Tôi nhận ra cô ấy, 1 lần cô ấy đang bị tội Ngọc Như đánh, tôi thấy chuyện bất bình nên tới can, chỉ có vậy thôi- Việt Thành trả lời

- Hay là cô nàng muốn cảm kích cậu đó- Nhật Phong chọc Việt Thành

- Bớt giỡn đi, việc quan trọng bây giờ là phải kiếm ra Kỳ Thư càng sớm càng tốt- Hoàng Long lo lắng

Lúc đó ở chỗ nó, nó bị tụi Ngọc Như đánh xỉu lên xỉu xuống, bị tát nước lạnh vào người để tỉnh dậy, nó gần như đuối sức, 30p hành hạ nó, tụi Ngọc Như cũng bắt đầu cảm thấy mệt, hết đánh, đá, đấm, đến bắt những con sâu bò lên người nó.

Nó khóc, nó hét trong tuyệt vọng, không ai nghe thấy nó kêu cứu cảm khu rừng hoang, không ai bước đến

- Đc rồi, mệt rồi--- Ngọc Anh thở hồng hộc

- Mà nên nhớ, đây là kết quả của mày--- Ngọc Như lại đá nó 1 cái

- Thả tôi ra, tôi xin các người đó- nó hét lên

Cơ thể nó bắt đầu rỉ máu, trên khuôn mặt, nước mắt nó rơi làm những vết thương càng xót thêm, đau đớn trên thể xác, nó hét trong tuyệt vọng

- Vậy bây giờ. đến lượt chúng tôi chưa tiểu thư--- tên cầm đầu tiến tới

- Các người cứ việc, nhớ làm xong thì giết nó đi, làm cho sạch sẽ, đừng để lại dấu vết gì cả, xong việc, mỗi thằng cầm 10 triệu và biến ngay lập tức-- Ngọc Như vất 10 xấp tiền đưa cho bọn chúng, mỗi xấp hình như là 10 triệu

Bọn du côn nhặt tiền lên và bước về phía nó. Nó sợ hãi rụt người về đằng sau

- Chỉ bằng này tiền mà các người là chuyện này sao, thả tôi ra, tôi sẽ đưa cho các người gấp đôi-

- Cô em nằm mơ àk, ngu gì bọn này thả cô em, với lại cô em chỉ là đũa osin giúp việc, làm gì có tiền-

-- Tụi nó càng ngày càng tiến gần tôi, ánh mắt tụi nó như những con thú dữ bị bỏ đói mấy ngày

- Nhanh lên, đừng dây dưa nhieu,--- Tụi Ngọc Như ngồi trong 1 góc quan sát

Bọn du côn bước đến, nó cố gắng vùng vẫy trong đám thú dữ, nó đã đuối sức. Bọn du côn bước tới, thằng cầm đầu xé rách áo nó ra, làn da mịn màng, trắng bóc, làm bọn du côn chảy cả nước miếng, hắn đưa tay lên sờ nhẹ trên khuôn mặt của nó, đang định đưa cái miệng bẩn thỉu của hắn vào thì...

Rầm...Rầm Cái cửa bị đổ xuống, nó sợ wa' nên đã ngất đi, có 5 cái bóng đứng trước đó, Không ai khác đó chính là bọn Minh Đăng. Minh Đăng bước vào, thấy nó quần áo rách tả tơi, bị khoảng 10 tên côn đồ vây quanh, nhìn qua góc kia thì thấy Ngọc Như và Ngọc Anh. Bọn Ngọc Như nhìn thấy Minh Đăng sợ hãi

- Anh...Anh Minh đăng, tại... sao, tại sao.....anh...anh...ở đâu- Ngọc Như lắp bắp Bốp, cái tát thứ 2 của Minh Đăng dành cho cơ mụ đàn bà đề tiện(sr t/g dùng lời hơi thô tục 1 chút)

Minh Ngọc chạy tới khoác cái áo của mình cho nó, nó lúc đó đã ngất đi

- Kỳ Thư, chị sao thế, Kỳ Thư, tỉnh dậy đi, em năn nỉ chị đó--- Minh ngọc hét lên 10 tên du côn bị cảnh sát tóm gục lại, không cần đợi bọn Minh Đăng ra tay...

Ngọc Anh quỳ xuống dưới chân Hoàng Long

- Hoàng Long, anh đừng hiểu nhầm, em chỉ cảnh cáo nó 1 chút thôi mà'- Ngọc Anh nài nỉ

Bốp, cái tát này cho Ngọc Anh, chủ nhân của bàn tay đó là Hoàng Long

- Tôi chưa bao giờ đánh con gái, nhưng tôi không thể nào không đánh các người--- Hoàng Long quát lên

- Em, em.....

Bốp, thêm 1 cái nữa

- Như vậy mà là cảnh cáo sao, cô có biết chị ấy mới vừa ra viện không, cô đợi đó, tôi sẽ không để 2 người yên đâu- cái tát đó là của Minh Ngọc

Việt Thành chạy đến bên nó, vội vàng bế nó ra ngoài xe, bọn Minh Đăng cũng ra theo, bỏ lại những lời xin lỗi của tụi Ngọc Như, chuyện bây giờ, quan trọng nhất là đưa nó vào bệnh viện.

Chương 10

Cuối cùng, bọn Minh Đăng cũng đã đưa nó đến bệnh viện, sau 3 tiếng đc cấp cứu, bây giờ nó đang nằm trong phòng hồi sức, tội nghiệp nó, vừa ra viện đc mấy ngày, giờ lại phải nằm đây nữa

- Cậu gọi báo cho cô Tina và pama Kỳ Thư biết chưa- Hoàng Long hỏi

- Ừk, tớ đang tính gọi, để tớ đi- Minh Đăng đang định móc điện thoại ra thì bị tay nó níu lại, thì ra nó đã tỉnh

- Nấn nỉ mọi người, chuyện này đừng nói cho ai biết, cứ kêu mình bị tai nạn nhỏ. Là đc ờy, mình không muốn mọi người lo lắng, nhất là pama mình, mọi người hứa với Thư nha-

-- Nhưng, em không muốn chị bị bắt công như vậy, mình phải trả thù bọn nó chứ- Minh Ngọc tức giận nói

-- Thôi kệ đi Ngọc, coi như chị nấn nỉ em đó, đừng gây chuyện, cả mọi người nữa- nó nấn nỉ

Mọi người đành im lặng, biết sao bây giờ, chuyện nó đã quyết thì không ai ngăn cản đc, nhưng không chấm dứt tại đây đâu, đâu thể dễ dàng tha thứ cho chị em Ngọc Anh, Ngọc Như đc

Hôm đó nó phải nằm ở bệnh viện hồi sức lại, gần 11h tối nó mới về đến nhà, gọi là cấp cứu nhưng cũng chẳng có gì nghiêm trọng, chỉ là băng bó và chăm sóc vết thương.

Bọn Ngọc Như, 2 chị em nó đúng là rắn độc mà, đánh nó đến nỗi, giờ trên mặt nó, tuy đc băng lại nhưng máu nó cứ vẫn rỉ ra, tại Minh Đăng nhìn nó mà xót long.

Về phần Hoàng Long, hắn không đưa nó về nhà mà chạy thẳng đến nhà Ngọc Anh, anh bấm chuông 1 hồi thì quản gia nhà 2 chị em nó ra mở cửa

- Dạ thưa, cậu tìm ai - Ông quản gia ôn tồn hỏi

-- Kêu Ngọc Anh ra đây, tôi muốn gặp cô ấy-

- Vâng, cậu chờ tôi 1 chút- ông quản gia vào nhà 1 lúc sau, Ngọc Anh bước ra trong sợ hãi, nó vừa bước ra ngoài thì bị Hoàng Long tát cái đầu tiên

- Cái thứ nhất, tôi đánh là vì Kỳ Thư-

-- Cái thứ 2, tôi đánh là vì sự dơ bẩn của 2 chị em cô-

-- Cái thứ 3 là những vết thương của cô ấy- Nhìn Hoàng Long bây giờ, không ai có thể ngăn cản cậu, phải nói, đây là lần đầu tiên hắn đánh con gái. Nhưng 2 chị em Ngọc Anh, Ngọc Như đáng chịu như vậy.

- Anh.....anh.....anh vì con đàn bà đê tiện đó mà đánh em ư- Ngọc Anh ôm má khóc, 2 cái má của nó bây giờ đỏ ửng lên, khóe môi bắt đầu chảy máu, nhưng đây chỉ là 1/100 mà Kỳ Thư nhận đc.

- Cô cầm miệng cho tôi, cấm cô xúc phạm cô ấy, lần này tôi cảnh cáo cô, nếu còn lần sau, thì đừng có yên với tôi- nói rồi Minh Đăng bỏ đi

- Anh đc lắm, lần này nó thoát đc, chứ chưa chắc, lần sau nó thoát khỏi tay tôi- Lại thêm 1 thách thức mới đến với nó, bây giờ nói phải làm sao đây, vết thương cũ chưa lành, vết thương mới đã tới sao

Về phần nó, vừa về đến nhà, cô Tina nhìn thấy nó đã hoảng hồn, chạy tới đưa nó vào nhà

- Con bị sao vậy, làm sao lại bị như vậy- way wa bên Minh Đăng, Minh Ngọc, Việt Thành, Nhật Phong (không có Hoàng Long ở đó)...

- các con chăm sóc cho Kỳ Thư thế nào hả, tại sao con bé lại bị như vậy- Cô Tina có vẻ rất giận

-- Dạ, con không sao, chỉ vì lúc này ham chơi, bị té nên hơi chảy xước 1 chút thôi hả- haizz, nó nói dối, không phải như vậy mà

- Té mà như vậy sao- cô Tina nghi ngờ

- Dạ thiệt mà, con không sao thiệt mà- Minh Ngọc đang định lên tiếng thì

- Chị, Kỳ Thư, chị ấy.....-chưa hết câu thì

- Minh ngọc đỡ chị lên phòng nhé- nó nháy mắt Minh Ngọc Bọn Minh Đăng nhìn nó mà long xốt xa, hứa đã bảo vệ nó, mà bây giờ nó lại bị như vậy. Cô Tina hình như đã nghỉ ngơi, tại Minh Đăng biết vậy vội lên đi, khi quay lại thì Việt Thành và Nhật Phong đã về, còn Minh Đăng thì đã lên lên phòng

Đêm hôm đó, Minh Ngọc ngủ chung với nó, nó mệt mỏi, nhưng nó cũng rất kiên cường, nó đã nén lại nước mắt của nó, những vết thương trên người nó, pama nó mà nhìn thấy chắc chắn sẽ nổi điên lên, chính vì vậy mà nó không muốn làm lớn chuyện

Sáng hôm sau, nó thức dậy, Minh Ngọc ngăn không muốn cho nó đi học, nhưng nó vẫn muốn đi

Bây giờ, nó đã có mặt trước cổng trường, mọi người nhìn nó thì thầm gì đó. Bọn Hoàng Long cũng vừa tới.

- Em bị thương như vậy, sao không ở nhà nghỉ, đến trường làm gì- Việt Thành bước đến dịu nó

- Đúng đó, em nên về nhà nghỉ đi- Nhật Phong khuyên nó

- Em không sao, mọi người yên tâm, Hoàng Long, cậu dịu mình lên lớp nhé- nó lại nở một nụ cười, nó giọng cười để mọi người khỏi lắng, nó quay về phía Minh Đăng

- Này, chúc nửa anh xuống cantin mua dùm em lọ sữa nhé, hồi này em đi với wak' nên chưa kịp ăn gì hết, hết thành sumo đi rồi- nó nũng nịu Minh Đăng đành lặng lẽ bước đi, hần là thế, lúc nào cũng bỏ đi lặng lẽ như vậy, hần đi về phích cantin, "ngốc à!, anh luôn muốn em tươi cười, anh yêu em, sumo của anh, anh chắc chắn sẽ bảo vệ em, không để em bị bất cứ 1 thiệt hại nào nữa"

- Cô ta ranh ma thật, không ngờ chỉ là osin thùy mà dám làm những điều đó, haizz, đã ăn nhờ ở đậu, không biết làm gì khác mà chỉ biết việc ngủ với đàn ông để kiếm tiền...pla...pla- mọi người đang bàn tán về nó

Nó nghe những lời đó như sét đánh ngang tai, nó không tin những gì mình đang nghe thấy, không phải, nó không làm như vậy

- Các cô đang nói gì đó- Minh Ngọc giận lên

- Minh Ngọc à, cậu đừng đi chung với loại người như nó- Girl 1

Hoàng Long chạy tới ghé sát mặt người vào nhỏ đó-

- Cô nói gì, nói lại tôi nghe- Hoàng Long quát lên

- Nếu anh không tin, anh có thể lên bảng thông báo trường, nó có ghi đầy đủ đó, còn có cả hình nữa- Girl 2

Tại nó vội đi về phích thông báo, nó không tin vào mắt mình nữa, 1 tấm hình, 1 người con gái đang nằm trên giường cùng với 1 người đàn ông, khuôn mặt đó, chính là nó, còn về nó, nó hoàn toàn không biết người đàn ông đó là ai

- Tất cả không thể nói gì hết, im lặng về lớp hết, Thứ tự có cách giải quyết- Tại Hoàng Long rất tức, và cũng biết ai là thủ phạm, đang định quay đi thì nó

- Mọi người yên tâm, Thứ không để yên cho tại nó đâu, lần này, Thứ không nhìn nữa- nó bỏ về lớp

Bây giờ, nó cần 1 nơi yên tĩnh để suy nghĩ, chân nó khắp khiêng bước lên sân thượng của trường, phía xa sau sau nó

- Chuẩn bị cho tôi 1 giây thờng và lập tức theo tôi lên sân thượng- tên bí ẩn 1

- Dạ, vâng thưa tiểu thư- tên bí ẩn 2

Bây giờ, tại Hoàng Long cũng không dám làm phiền nó, cũng không nghĩ là đang có 1 nguy hiểm đến với nó. Chợt, có bàn tay chộp lấy nó từ phía sau, ngay lập tức nó bị 1 miếng vải cột vào miệng. Trông chớp nhoáng, toàn thân nó bị trói lại hết, nó cố gắng giãy dụa, nhưng cũng vô ích, người nó bây giờ đã bị chói lại toàn thân. 2 người từ từ bước đến, không ai khác, đó chính là Ngọc Anh và Ngọc Như, nó hỏi hận, hỏi hận vì tha thứ cho 2 con người này

- Cột 2 chân cô ta với 1 cái dây này lại, rồi treo lơ lửng trên sân thượng cho tôi- Ngọc Anh cười gian 1 tên con trai tới và làm theo lời răm rắp, miệng nó đã đi théo miếng vải ra, bây giờ, nó đang hét lên, hét lên cho số phận của nó, bây giờ, nó đang treo lơ lửng trên sân thượng 4 tầng, đầu nó cắm xuống đất, (sao lại có loại người độc ác như vậy chứ), nó hét lên

- Ê, có người bị treo trên sân thượng kia- Boy 1

-- Hình như là Kỳ Thư lớp ta thì phải- Boy 2

Minh Đăng bây giờ đã mua sữa cho nó xong và đang đứng chung với bọn Hoàng Long, nghe thấy vậy, cả bọn ngược lên nhìn, đúng nó, chính nó, nó đang bị treo lơ lửng trên sân thượng, không thể tin vào mắt mình, cả đám vội chạy lên sân thượng

Khi lên tới nơi thì không thấy ai, chỉ thấy 1 sợi dây thờng đang cột lên vách tường, bọn Minh Đăng vội kéo nó lên, vừa lên tới nơi thì nó lại ngất nữa(sợ wak' mà). Nó đi đưa đến phòng y tế, cả đám ở đó cho đến khi nó tỉnh lại. Bây giờ, cô Tina cũng đang ở đó và biết hết mọi chuyện. Nó giật mình tỉnh giấc,

-- Cô Tina gọi dùm pama con đi kô- Nó hỏi

-- Đây...- Cô tina đưa điện thoại cho nó Nó cầm máy lên và nói chuyện, pama nó cũng đã biết tất cả mọi chuyện

- Papa, con cần pa gọi gấp hiệu trưởng vào phòng y tế cho con, nói cho ông biết con là ai- nó nói

- Con gái kưng của ta, tại sao con lại dẫu ta, ta thề sẽ không để 2 con nhỏ đó yên đâu- papa nó tức giận

- Papa yên tâm, con sẽ không tha thứ nữa đâu-

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Sau khi đã hồi phục lại, nó liền quay về nhà và không quên dặn tụi Minh Đăng

- Đừng nói gì với ai cả, bây giờ Thư muốn yên tĩnh 1 mình- Cả bọn đều không biết nó nói gì với hiệu trưởng cả, cả ngày hôm đó, nó cứ ngồi trong phòng, hầu như không ăn uống gì cả, mọi người đều rất lo lắng cho nó, tâm trạng của nó bây giờ, ai cũng thể hiểu, ngày hôm qua vừa bị ăn đòn xém chết, ngày hôm nay lại bị treo lơ lửng trên nóc nhà, khó ai có thể không sợ hãi. Tối hôm đó Minh Ngọc kêu nó xuống ăn cơm

- Chị Thư!, chị có xuống ăn cơm không- Ngọc hỏi

- Ừk, đợi chị chút, chị xuống liền-

- Chị vẫn ổn chứ, có cần em kêu bác sĩ tới khám không---

- Chị không sao, xuống ăn cơm nè-

Cả bữa cơm tối hôm đó, nó cố gắng cười nói vui vẻ, nhưng mọi người đều biết rằng, 1 người vừa bị như zay xong, khó long nào mà vui vẻ được. Một hôm, ăn xong nó liền đi dạo mấy vòng, Minh Đăng cũng đi theo nó, 2 người, trên 1 con đường, cứ im lặng như zay.

- Em không sao chứ- Đăng lên tiếng

- Ừk'm, em không sao- Minh Đăng liền ôm nó vào lòng'

- Nếu muốn khóc, thì cứ khóc đi, khóc xong, mọi sợ hãi của em đều biến mất-

Xấu khi khóc xong, Minh Đăng đưa nó về nhà, nó ngủ thiếp đi sau 1 ngày mệt mỏi.

Sáng hôm sau, nó dậy sớm hơn mọi ngày, trang điểm, mặc đồ đẹp, nhìn nó bây giờ' còn hơn cả 1 công chúa nữa, mấy lần trước đi học nó không muốn ai để ý nên chỉ mặc đồ bình thường, tuy vậy, nhưng trông nó vẫn đẹp.

Minh Ngọc và Minh Đăng đều ngạc nhiên, sao tự nhiên hôm nay nó thay đổi lạ vậy, nhìn nó mạnh mẽ hơn ngày thường

- Nào, đi học thôi, tới trường rồi hãy ăn sáng--- Nó kéo Đăng and Ngọc đi

Tụi nó vừa đến cổng trường thì cả đám học sinh hét lên, (fan của Ngọc and Đăng đó mùk), cả bọn đều ngạc nhiên, tại vì hôm nay 1 mình nó đi 1 xe

- Sao kêu nó là osin của nhà Minh Đăng mà, tự nhiên hôm nay nó đi xe còn đẹp hơn nhà Minh Đăng nữa ____ Girl 1

- Hotgirl, Kỳ Thư anh yêu em- Boy 1

- Làm bạn gái anh nha, Kỳ Thư- Boy 2

- Mấy người có im không thì bảo, nhiều chuyện wa- Ngọc Anh

- Con đó hình như bị 2 lần mà chưa sợ thì phải- Ngọc Như Đúng thật, bọn nhiều chuyện, không có việc gì làm mà cứ đứng bàn tán về nó. Bỗng có tiếng loa của thầy hiệu trưởng - Yêu cầu các em tập hợp lại, thầy có chuyện muốn thông báo- HT Cả bọn đang thắc mắc không biết có chuyện gì mà thầy hiệu trưởng lại muốn tập hợp lại

- Chắc các em đã biết, trường chúng ta mới đổi chủ, và hôm nay, thầy muốn giới thiệu cho các em người đó- HT

- Là ai zay ta-
- Nhà giàu wa' ha, mua cả trường chúng ta lun-
- Là boy or girl- Cả bọn đang bàn tán
- Các em chậ tự- giáo viên 1 Mọi con mắt đang tò mò, hướng về phía thầy HT
- Kỳ Thư, em ra đây- HT Cả bọn đều ngạc nhiên, là nó ư, tại sao có nhiều lời đồn rằng nó là osin nhà Minh Đăng mà, tại sao bây jo' lại
- Hahaha, thầy ơi, thầy nhầm rồi hã, con này là osin nhà Minh Đăng mà thầy- Ngọc Anh
- Đúng đó, với tư cách là hội trưởng hội học sinh, tôi yêu cầu cô xuống ngay- Ngọc Như

2 con người độc ác này, vẫn tính nào tật đấy, kô bỏ đc cái tính mất nết đó

- Do chính papa của Kỳ Thư yêu cầu, nên chúng tôi đành che dấu thân phận thật của cô ấy- giáo viên 2

Nó từ từ bước ra, cả hang ngàn ánh mắt hướng về phíc nó

-- Đầu tiên, tôi muốn nói với các bạn, Tôi, con gái của chủ tịch tập đoàn Verizon, và cũng là chủ nhân của ngôi trường này, tôi chính thức tước bỏ chức hội trưởng hội học sinh của Ngọc Anh và Ngọc Như, và thay đó, tôi sẽ bầu 1 bạn khác lên làm-

-- Cô uống nhầm thuốc rồi hã, cô giám, -- Ngọc Như Nó kô nói jì, liền đi về phía tụi Ngọc Như

Bốp, 1 cái tát

- Đây là cái đầu tiên, cho những vết thương trên người tôi

- Bốp cái thứ 2

- Đây là cái giả mà mấy cô phải trả- Ngọc Anh đang tính đánh nó thì bàn tay của Minh Ngọc đã ngăn lại

- Các cô yên tâm, tôi vẫn cho các cô học trường này, nhưng từ nay, các cô kô còn là tiểu thư nữa, tôi cũng báo cho cô biết 1 tin, gia đình nhà các cô đã phá sản- ánh mắt của nó, 1 ánh mắt đầy hận thù. Nó chưa bao jo' làm như thế này với ai cả. Nhưng nó cần phải làm như zay, nhường nhịn cho người khác, chính là vũ khí để giết chính bản thân mình Cả ngày hôm đó, mọi ánh mắt đều theo dõi nó, bây jo' trong trường, kô còn ai dám bàn tán về nó nữa

Ngay lúc đó, tại nhà Ngọc Anh và Ngọc Như_____

- Vì bị papa của tụi nó lôi về và cho 1 bài học

- Chính vì lúc bùng bột của tụi này, mà tập đoàn của nhà ta, suốt bao nhiêu năm, đã bị hủy hoại trong bàn tay của tụi này- papa of Ngọc Như

- Papa, con xin lỗi, con kô biết mọi chuyện xảy ra như thế này- Ngọc Như quỳ xuống

- Đúng đó pạ tụi con kô biết con pe' đó lại lợi hại như zay- Ngọc Anh

- Các con còn như zay. nữa, nếu các con kô quỳ xuống xin lỗi Kỳ Thư, và xin nó tha cho tập đoàn nhà mình, thì các con đừng hòng quay về nhà nữa- papa tụi nó bỏ đi

Chiều hôm đó, sau khi tan học, nó gặp tụi Ngọc Như trước cổng trường.

- Các cô còn muốn jì nữa- Minh Ngọc tiến gần về phía tụi nó

- Kỳ Thư, xin bạn thứ lỗi cho mình, mình kô biết bạn là ai, xin bạn cho gia đình mình 1 con đường sống- Ngọc Như quỳ xuống trước mặt nó

- Kỳ Thư, xin bạn đó, hãy nể tình tụi mình là bạn học, mà tha cho tụi mình đi- Ngọc Anh

- Bạn học ư, nếu các cô coi tôi là bạn học, các cô có đối xử với tôi như vậy kô- nó quát lên Nó bỏ đi, tuy nó nói như vậy, nhưng nó cũng kô lơ long nào nhìn thấy gia đình người khác đổ vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

1 Tuần lặng lẽ trôi qua, kể từ ngày mà nó công bố thân phận thật của mình, bọn Ngọc Anh and Ngọc Như bây giờ cũng không dám đụng gì đến nó, nhưng nó cũng không thoát khỏi phiền phức bởi đám con trai, nào là thư làm quen trên bàn học, trong tủ đồ. Nó như mún điên lên vậy. Còn tại Minh Đăng, Hoàng Long, Việt Thành thì vẫn vậy, 3 con người này chưa ai dám mở miệng ra tỏ tình với nó. Nhưng có 1 điều đã thay đổi, có 2 người đã thành couple rồi nhé

_____ Hồi tưởng _____

- Minh Ngọc, em rảnh kô, chiều nay mình gặp nhau đc kô-
 - À!, anh Nhật Phong hả, gặp nhau hả, Ok-
 - Vậy chiều nay 3h anh wa nhà chờ em nha-
 - Ok
 - Cúp máy xong, Nhật Phong vội vàng chuẩn bị, làm cho mình đẹp trai hơn chút, cuối cùng cũng đã 2h45, hắn vội chạy qua nhà Minh Ngọc
 - Tặng em nè- Minh Ngọc nhận đc 1 bó hoa từ Nhật Phong, mặt cô bắt đầu đỏ ửng lên
 - Ô, cái này, là sao hả anh- Minh Ngọc tò mò
 - Lên xe đi, anh chờ em ra chỗ này- Nhật Phong chờ Ngọc ra 1 công viên, nơi này, chính là nơi mà Phong biết đc tình cảm của mình
- Chợt, Phong vội cầm lấy tay Ngọc
- Ngọc.....nè, anh.....anh.....mún.....nói....-
 - Hả, anh, anh là ai, anh có anh nữa hả-
 - Anh biết là em thích Hoàng Long, nhưng em có thể cho anh 1 cơ hội kô.....anh.....anh.....thích em
 - ,- hahah, tỏ tình mà cà lăm
 - Anh của anh thích em hả- Minh Ngọc lên tiếng
 - Kô, ý anh nói là, Anh thích em, làm bạn gái anh nha- Minh Ngọc chột đỏ mặt
 - Sao anh lại nói là em thích anh Hoàng Long-
 - Thì anh tưởng là như zay- (t/g cũng tưởng là như zay lun)
 - Em, em đồng ý, em cũng thích anh lâu rồi, nhưng em nghĩ là anh thích chị Kỳ Thư chứ-
 - Kô có, anh chỉ thích mình em thôi- Phong ôm Ngọc vào lòng, thế là suốt hiện 1 couple

_____ Hiện Tại _____

Gần 1 tháng trôi qua, nó vẫn cứ như vậy, vẫn cứ vui vẻ, hoà đồng. Mọi ngày như bao ngày khác, nó đến trường chung với bọn Minh Đăng và Minh Ngọc. Hôm nay, lớp của nó có học sinh mới, là 1 cậu học sinh du học từ Hàn về, rất đẹp trai, đc phân công ngồi cạnh nó.

- Chào bạn, mình là Andy, rất vui khi đc ngồi cạnh bạn-
 - Chào, mình là Kỳ Thư- Trái tim của nó bắt đầu rung động. (ôi không, đừng chứ). Cả ngày hôm đó 2 người trò chuyện rất vui vẻ. Nó không biết, cả ngày hôm đó Hoàng Long cứ nhìn nó cười đùa vui vẻ mà lòng' chột đay nhói.
- Tan học, Andy xin số ĐT của nó để tiện liên lạc. Andy vừa mới vào trường mà đã dành đc cho 1 số FC dành cho mình, bây giờ' cậu cũng trở thành 1 hotboy ngang ngửa với tại Minh Đăng, mấy lần hắn rủ nó đi chơi nhưng đều bị Kỳ Thư từ chối. Bây giờ', là 11h tối, tại nhà của Andy
- Ba đi làm về rồi hả--
 - Ukk', chuyện ba nói con làm, con làm như thế nào rồi-
 - Cũng chưa vào đâu cả ba ạ, con nhỏ vẫn chưa chịu đi chơi với con-

- Haizz, mày làm ăn thế hả, có mỗi việc câu con nhỏ đó thôi mà kô đc-- - Ba yên tâm, chắc chắn con sẽ làm đc mà-

-Ủk', mày phải làm sao để nó yêu mày vào, tao phải trả thù ba của nó, vì ổng mà tao mất 1 mối làm ăn lớn, suýt nữa thì phá sản, đợt đó, tao sẽ để ổng biết mùi vị mất mát như thế nào- Lại 1 thử thách nữa đến với nó Ngay lúc đó,

-- Kỳ Thu, Đăng vào nha--

- Ủk, vào đi--

- Có chuyện gì mà Đăng tìm Thu zak- Nó đang đứng ngoài ban công phòng của nó, 1 nơi lí tưởng để ngắm sao

- Bộ Thu thích Andy hả- Mặt nó tự nhiên bật cười

- Chà, nghĩ sao mà Thu thích người đó zak,- - Tại Đăng thấy Thu hay thân với người đó-

-- Hahahah, đâu có đâu, lúc đầu gặp thì có chút ấn tượng, nhưng về sau thì hum có cảm giác gì cả-

- Ôh, vậy hả-

- Ủk, kô biết tại sao, nhưng trong lòng thu vẫn có cái cảm giác đau đau ở trong lòng- Nói tới đây, mặt Đăng tự nhiên xì xuống -" Người con gái tôi yêu ơi, em vẫn chưa quên đc cái quá khứ đau buồn đó sao, tại sao em vẫn kô biết luôn có 1 người vẫn âm thầm bảo vệ em, luôn muốn làm cho em hạnh phúc- suy nghĩ của Đăng vừa vụt tắt khi bị Thu cho 1 cú trở vào bụng

- " Nè, khi đột, anh nghĩ gì mà đâm chiều zak...- cái tên khi đột là nó đặt cho Minh Đăng

- Cái đồ sumo zo zuyen, bik làm như zək đau lắm kô hả-

- Á, lại kiu tui bằng sumo, anh mún chik thật rùi, nói nhỏ nhẹ hum nghe, thích ăn đập hả- nó xắn 2 tay áo lên

Cả 2 rượt nhau chạy quanh phòng nó, bỗng Minh Đăng mất đà ngã xuống, nó tóm cổ áo của Minh Đăng giữ lại, bất ngờ cả 2 lăn lộn mấy vòng rồi ầm, cái gì đó mềm mềm đang chạm trên môi của 2 người,

áaaaaaaaaaaaa, ôi kô 1s, 2s, 3s, 4s gần cả đến 10s, nó bắt đầu đứng giật, mặt đỏ ửng như quả cà chua

-- Á, cái đời chết tiệt, anh có béc đây là nụ hôn đầu đời của tui hok-

-Nụ hôn đầu đời ư, em có chắc là như zay hok- Minh Đăng lăm bắm trong miệng

- Anh nói gì đó, nói to lên nào-

- À, kô có gì- Minh Đăng vội chạy về phòng mình, trời ạ hần vừa hôn nó, 2 mắt nhìn nhau chăm chăm, môi kề môi thế là hôn....

Hần nghĩ lại cảm giác đó, đôi môi của nó mềm mại thiệt, có chút vị ngọt trên đó, đôi mắt căng tròn lên nhìn hần. Hần tự cười nhảm trong lòng

Ngày hôm sau, 2 người nhìn nhau kô nói lời lòi(we^ wa'k murk'), người này nhìn lên người kia, người kia nhìn lên người này. Rồi tự nhiên, có 1 cô gái tiến gần về phíc cantin, nói nó và tụi Minh Đăng đang ngồi ăn sáng. Cô ấy trông cũng xinh thật, trên tay cầm 1 thứ gì đó.

- Anh Minh Đăng, em thích ăn lâu rồi, anh đồng ý làm bạn trai em nha

- Phụtttttttt, nó đang uống nước, kô biết tại sao nó có thái độ như vậy, ngạc nhiên, tức giận, và có 1 chút ghen tị trong đó.

- Chị Kỳ Thu, chị sao vậy- Minh Ngọc vừa nói vừa đập vai nó

- Sao em lại ngạc nhiên zay, mặt đỏ lên kia- Nhật Phong chọc nó

- Đừng nói là chị cũng thích anh em nha- Minh Ngọc chọc nó

-" Thích ư"-- Suy nghĩ đó vội hiện lên trong đầu 3 người con trai kia, đó kô ai khác chính là Minh Đăng, Việt Thăng và Hoàng Long

- " Cô ấy thích mình ư"- Minh Đăng

- " Hà thích Minh Đăng hả" Việt Thành

-" Cái gì, cô ấy thích Minh Đăng á"-

Mặt nó bỗng nhiên xầm lại, chính nó cũng kô hiểu tại sao mình lại có thái độ như zay

- Cái gì, mấy người nhầm àk, đòi nào tôi lại thích cái con khi đột đó chứ- Nói rồi nó lại cắm đầu vào ăn nốt phần beef steak của mình
- Xì, ai mà thèm cô thích chứ-- Minh Đăng quay về phía cô gái
- Anh đồng ý
- CÁI GÌ!- 5 đứa hét lên Quả đúng là chuyện lạ, Minh Đăng lần đầu tiên đồng ý quen bạn gái
- Cậu, cậu, có thiệt hum zak.- Nhật Phong hỏi
- Cậu nghiêm túc đó chứ- Việt Thành

Nó đập cái bàn rầm, rồi kéo Hoàng Long lên lớp(kakak, chị ấy đang ghen ý mừk)

Minh Đăng cảm thấy hối hận, để chọc tức nó mà anh vội nhận lời làm bạn trai cô gái kia

- Thiệt hả anh, vậy chiều nay tan học em chờ anh nhé, bye anh- Cô gái vội vàng chạy đi
- O, này...này- Minh Đăng cố gắng gọi nhưng bóng cô gái đã khuất dần

Vừa vào đến lớp, nó dục đồ đạc rồi ngồi hằm hằm, nhìn mặt nó bây giờ' đỏ rực lên vì tức giận. Đúng lúc Andy bước vào lớp và tiến gần về phía nó

- Chiều nay đi chơi hum Kỳ Thư-
- Không-
- Sao thế, lần nào Andy rủ Kỳ Thư cũng từ chối là sao-
- Tôi đã nói là không rồi mà- Nó tức giận quát lên

Thầy giáo bước vào lớp, cả lớp đứng lên chào, riêng nó thì không

- O em kia, sao thấy tôi vào mà không chào, học sinh kiêu đó à- ông thầy lên tiếng

Cả lớp ồn ào lên, xì xào "ông thầy là giáo viên mới, không biết Kỳ Thư rồi", "tiêu ông rồi"

- Các em chậ tự, em kia bước lên đây cho tôi-
- + - Tôi không bước, ông làm gì được tôi nào-
- Em là học sinh mà hỗn láo với giáo viên như zak, em tin tôi đuổi học em không--
- Không tin đó, Tôi thách ông đó-

Vừa dứt lời, 1 cuốn sách do chính ông thầy ném đang lao về phía nó, nhanh như chớp Hoàng Long chớp được cuốn sách đó vì cùng bàn với nó mà.(chú thích, nó, Hoàng Long và Andy ngồi chung 1 bàn, nó ngồi giữa 2 chàng)

Nó tức giận, đập bàn cái rầm

- Em có thái độ như vậy với giáo viên đó hả, lên văn phòng thầy hiệu trưởng với tôi ngay- Ông thầy có vẻ hơi hăng
- GỌI THẦY HIỆU TRƯỞNG XUỐNG ĐÂY NGAY --nó quát lên, xui cho ông thầy rồi, chọc điên nó, ngay lúc nó đang tức nữa chứ

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Bây giờ, nó và ông thầy đang nhìn nhau với cặp mắt đáng sợ, xui cho ông thầy rồi, giáo viên mới nên không biết nó là ai hết. Ông thầy cũng không kém hung hăng gì nó. Ông ung dung trông xuống cuối lớp và lời nó rằng

Nó đang đứng giữa lớp cùng với ông thầy.

Bộp, Bộp, Ông thầy giáng xuống mặt nó 2 cái tát, lúc này Hoàng Long bước ra xô ông thầy xuống đất, và thầy hiệu trưởng cũng đã tới nơi

- Tiểu thư- Ông thầy hiệu trưởng vội chạy về phía nó

- Thầy đến đúng lúc lắm, 2 đứa học sinh này dám hỗn láo với tôi, tôi yêu cầu ông đuổi học chúng ngay-

- Thầy im đi, từ nay thầy bị đuổi việc-

- Cô là ai mà dám đuổi tôi- Ông thầy hiệu trưởng đứng giữa đành phải lên tiếng

- Dạ thưa tiểu thư, chúng tôi xin lỗi ạ, thầy ấy là người mới đến, nên không biết tiểu thư là ai ạ- Nó đang tức, không phải là tức là rất tức, từ khi vào trường này nó đã chịu không biết bao nhiêu là thiệt hại, từ bé đến lớn nó chưa bao giờ bị ai đánh đập như thế này cả, hết bọn Ngọc Như jo' đến ông thầy.

- Tôi nói cho ông biết, không những từ nay ông bị đuổi việc, mà sẽ không còn trường nào được phép nhận ông vào làm nữa, nếu có thì sẽ phải đối đầu với tập đoàn Verizon, tôi chính thức tuyên bố- Ông thầy nghe xong té xuống đất

- Tập....tập....tập đoàn Ver...ver...Verizon ur- Ông thầy sợ wa' đâm ra nói cả lăm, không ngờ ông lại đụng trúng ngay nó, từ nay trở đi, kiếm miếng ăn cũng khó

- Tôi cũng nói cho ông biết, luật phát trên toàn thế giới này là thầy cô giáo không được phép ***** hoặc đánh học sinh, ông biết điều đó chứ, nếu gặp tình trạng này bên Mỹ, ông sẽ bị ở tù 3 năm và tước quyền giáo viên

- Đúng, bạo lực học đường, nó đã lấy lại công bằng cho đám học sinh và ngay cả chính nó

Không nói gì nữa nó bỏ mặc đó và đi lên sân thượng của trường, Hoàng Long cũng bỏ theo nó. Nó ngồi xuống, mặt của nó mỗi bên hiện lên 5 đốm tay xung vu lên, nó đang khóc, từng giọt nước mắt đang nhỏ xuống 1 bàn tay kéo nó ra phía sau và ôm nó vào lòng'

- Khóc lớn lên, Thư chịu đựng đủ rồi mà, từ nay sẽ không có bất cứ ai dám đụng vào Thư nữa đâu, Long sẽ che chở cho Thư, Long hứa đó- Nó khóc, khóc thật lớn và ngủ trong lòng' của Long lúc nào cũng không hay, 3 tiết học trôi qua, nó và Long nằm ngủ trên sân thượng 2 người tiến về phía canteen nơi bọn Minh Đăng đang chờ

- Chị Thư, mặt chị sao vậy- Ngọc chạy tới xoa mặt nó

- Thư, em lại bị ai đánh hả- Thành lên tiếng

- Bị ông thầy mới vào cho 2 bộp-

- Chà, bộ ông hok béc chị là ai sao-

- Biết thì nói làm gì- Thành kéo ghế cho nó ngồi xuống, kêu đồ ăn cho nó, gần như là anh chàng này đã biết nó hay ăn gì' và uống gì' và không cần hỏi nó. Đăng mắt lần nhìn lên wa phía nó mà không dám hỏi thăm, lòng' anh đang thất vọng, anh không bảo vệ được người con gái mình yêu

- Cho tôi ngồi kế nha- Andy tiến gần về phía tụi nó

- Hết chỗ, phiền đi chỗ khác dùm- Ngọc đang đá trả lời

- Tôi đâu hỏi bạn, tôi hỏi Kỳ Thư chứ bộ- Nó không nói gì', bỏ dở bữa ăn và bỏ đi. Tâm trạng của nó đang rất buồn. Hoàng Long lúc nào cũng theo sau nó, âm thầm bảo vệ nó. 2 tiết kế tiếp nó cũng nằm gục xuống ngủ, tiếng chuông kết thúc và đứng dậy ra ngoài lớp, đương nhiên là cặp của nó Hoàng Long luôn luôn là người cầm. Khi bước ra ngoài cổng nó gặp Minh Đăng đang đứng cùng cô gái đó

- Minh Đăng, tôi mệt đưa tôi zia' nhà-

- Ồ, có tài xế đưa về rồi mà-

- Tôi nói đưa là đưa-

- Bạn ơi, hôm nay Minh Đăng có hẹn với mình rồi- cô gái đứng chung với Đăng lên tiếng.

- Hẹn thì hẹn, nhưng tôi nói đi với tôi là đi với tôi-

- Xì, bộ bạn tưởng bạn đẹp lắm hay sao zay, chỉ là 1 con khỉ bám sau đuôi người ta thôi

- cô gái này mạnh miệng thiệt, lại 1 kẻ không biết nó là ai - Cô vừa nói gì', dám nói lại không-

- Có gì' không dám.....-- chưa dứt lời thì bộp

- Tôi cảm cô xúc phạm đến Kỳ Thư, cô kô bằng 1 góc của cô ấy đâu- nói rồi Minh Đăng kéo Kỳ Thư đi
- Cô hơi ngon đó, dám đụng đến Princess trường này- Girl 1
- Cái gì, cô ta là Princess mà mọi người hay nhắc đến ư-
- Khôn hồn thì mau quỳ xuống chân cô ấy mà xin lỗi đi, nếu kô gia đình nhà cô đi ăn xin đi là vừa- Lần này là Nhật Phong lên tiếng
- Kệ bọn nó đi, mình về thôi anh- Minh Ngọc lôi cả đám lên xe

Về đến nhà, nó mệt mỏi nằm xoài xuống giường. Chợt trong đầu nó tóe lên 1 ý nghĩ, cầm fone gọi cả đám

- Alo, mọi người hã, chiều nay 4h tập hợp nhà Thư, chuẩn bị đồ đạc tụi mình đi Hawaii chơi-
- Ok-- cả bọn đồng ý

Nó đi xuống nhà thì thấy Minh Đăng đang ngồi đó

- Đăng nè, chiều nay tụi mình sẽ đi Hawaii chơi, Đăng chuẩn bị đi nha-
- Ồ, mà sao có hứng đi chơi zak-
- Buồn, muốn đi thây-
- Ủk- Chiều hôm đó, mọi người đã tập hợp đầy đủ trong phòng nó, bây giờ nó mới chuẩn bị đồ đạc cho mình
- Giường Thư êm thiết đó, mún ngủ ở đây lun wa'k, hay tối nào Thư cho Phong wa ngủ ké nha-

Rầm, 4 cái gói bay về phích hẩn, chủ nhân của chúng chúng là Đăng, Ngọc, Thành và Long

- Anh nói gì, anh mún chit hã- Ngọc xách tai Phong lên
- Á, á, Vọc à, anh xin lỗi, anh ngủ với em ha-
- Ngủ cái đầu anh á- Nó đánh bó tay với 2 người này, đang lục lọi cái Vali của mình thì thấy 1 cái hộp gì đó rơi xuống, nó mở hộp ra thì thấy hình 1 người con trai và 1 cọng giấy chuyền. Mặt nó tự nhiên xám lại
- Đây....đây,... đây là ai- Nó cũng kô biết tại sao mình lại có những thứ này, và cũng kô biết tại sao khi nhìn thấy những vật này nó lại có cái cảm giác buồn và đau đến như vậy - "Thôi chết, hình của Kelvin"- Đăng khảy tay Ngọc
- A, đây là bạn trau cũ của em ý mừk, hum gì đâu- Ngọc chạy lại dành lấy cái hộp

Tự nhiên nó có cái cảm giác khó chịu đến kì lạ

- Nhưng sao nó lại trong vali của chị, vậy chị và người này có quen nhau kô- Nó bắt đầu hét lên
- Kô, kô, kô có đâu chị- Minh Ngọc áp ứng
- Mọi người, mọi người đang giấu Thư cái gì đúng kô- Cả bọn khựng lại, kô ai mở miệng đc
- Chắc Thư suy nghĩ nhiều rồi, không có gì đâu mà, tụi mình chuẩn bị đồ đi nào- Đăng lấy lại bình tĩnh, xấp xếp đồ đạc của nó
- Ồ, đúng đó, kô có gì đâu- Thành cũng chạy đến phụ

Nó cũng kô nói gì nữa, Cả bọn Minh Đăng cũng thờ phào nhẹ nhõm, xí nữa là hỏng hết chuyện. Cuối cùng, thì tụi nó cũng đã bay đến Hawaii, cả bọn đang đứng chơi đùa ngoài biển

- Thích wa', lâu lắm rồi chưa đc chơi như vậy- Nó lên tiếng Nó đang dưới nước bơi, còn bọn Minh Đăng thì đứng trên bờ nhìn nó
- Hên là Kỳ Thư kô nhớ dai, nếu kô chắc tụi mình bị hành hạ chết wak'-
- Tí nữa là bị lộ rồi-

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

- Nè mọi người, xuống đây chơi đi- nó hét về phía tụi Minh Đăng

- Á, bắt đc con ốc nè mọi người- nó chạy vội về phía tụi kia đang đứng

- Chạy từ từ thôi, coi chừng té đó- Đăng chạy về phía nó

Đang chạy bỗng nó xô vào 1 người

Người bị nó xô vào bỗng nhiên quất lên

- Nè đui à, hum có mắt sao- cô gái lớn tiếng

- Tui xin lỗi là jì ghê zak- (Người này là người Anh nha bà con, nên tui nó đang nói chuyện bằng tiếng Anh)

- Lilianna, what wrong with U- 1 người con trai tiến tới

- Oh Kelvin, có người đụng vào em-

Khi người con trai nhìn thấy nó, mặt bỗng nhiên xám lại, còn nó, khi ngẩng mặt lên, nhìn thấy người con trai này có nét quen thuộc bỗng kì lạ.

- E...E...Evan-- người con trai ấp úng

- Anh,anh, anh là ai- không biết tại sao, nước mắt của nó bỗng nhiên rơi xuống. Bọn Minh Đăng thấy vậy vội chạy đến

- Minh Đăng, có phải người này hồi nãy em thấy trong tấm hình không- nó quay lại hỏi Minh Đăng

- Anh, anh cũng không biết nữa-

- Hunie(Honey), người đó là ai zay- nói rồi người con gái quay lại hôn lên môi người con trai tên Kelvin

- Hấn ta, hấn ta, Kelvin-- Minh Ngọc lấp bắp

- Sao nghe papa của Kỳ Thư nói là hấn ta chết rồi mà

- Chính nó bây giờ, không hiểu ra sự việc gì đang xảy ra với mình, đầu nó tự nhiên đau như búa bổ, nó hét lên, nó khóc

- Kỳ Thư, Kỳ Thư, làm sao vậy, nhìn Long nè Kỳ Thư- Long chạy về phía nó

- Kelvin, cô gái đó là ai, tại sao lại như zay, anh wen cô ta hả- Lilianna

- Anh....anh-

- Anh làm sao- Nói rồi Kelvin chạy đi

Nó từ từ, từ từ ngã xuống Hoàng Long bế nó về khách sạn, cả bọn lo lắng, không biết xảy ra chuyện gì nên gọi cho papa của Kỳ Thư

- Thằng nhóc ranh đó đang ở đó hả- papa of Kỳ Thư

- Dạ, chuyện là sao hả bác-

- Nói ra thì dài dòng lắm-

- Bác nói cho cháu nghe đi- Minh Ngọc đành lấy phone

- thì chuyện là như zay....plaz...plaz.plaz-

- Tên khốn đó dám làm như zay với chị Kỳ Thư sao-

- Bác cũng mới nghe chuyện này thôi, nó đang có ý định tiếp cận Kỳ Thư lần nữa đó-

Cả đám đang nói chuyện, còn nó nằm trong phòng, nó đang mơ 1 giấc mơ, 1 giấc mơ kinh khủng. Trong giấc mơ nó nhìn thấy 1 người con trai người đây

máu, nằm trên 1 chiếc giường trắng

- Kelvin, Kelvin, anh đừng bỏ em- nó hét lên

- Kỳ Thư, Kỳ Thư, chị sao vậy, tỉnh lại đi-

- Chị, chị nhớ lại tất cả rồi, người con trai đó, chính là Kelvin, người chị yêu, người mà chị tưởng hắn đã chết, chị phải đi tìm anh ấy- Nó chạy ra ngoài

- Kỳ Thư, Kỳ Thư- Minh Ngọc chạy theo phía sau

Bọn Minh Đăng thì vừa đi ra ngoài mua đồ ăn về, thì thấy Minh Ngọc chạy theo Kỳ Thư

- Có chuyện gì vậy- Minh Đăng hỏi

- Kỳ Thư, chị ấy, chị ấy nhớ lại rồi, đang chạy đi tìm tên kia- Ngọc nói xong thở hổn hển, mệt mà

- Khốn kiếp, rượt theo mau- Hoàng Long lôi cả bọn chạy theo nó

Nó đang chạy, chạy khắp nơi trên bãi biển, thì thấy 2 người đang ngồi trên cái ghế đá, nó nhận ra là Kelvin, nhưng tại sao anh ấy lại ngồi chung với người con gái khác. Nó tò mò, chạy đến bụi cây gần đó, và nghe đối thoại của 2 người đó.

- Hunie, người con gái hồi chiều là ai vậy-

- Cô ta là Evan, con gái của tập đoàn Verizon-

- Con gái của tập đoàn giàu nhất thế giới sao-

- Đúng-

- Sao anh biết cô ta-

- Haizz, thì cách mấy năm, anh có cặp bồ với cô ta, vì nhà cô ta giàu nên anh định vào kim chích ít, nhưng cách đây mấy tháng, anh nghe tin nhà cô ta chuẩn bị phá sản, nên tính giả chết để lừa cô ta-

- Nhưng sao cô ta lại ở đây-

- Anh cũng không biết, nhưng cách đây 1 tháng, anh lại biết nhà cô ta không hề bị phá sản, mà chỉ là tin bịa đặt-

- Anh yêu cô ta ư-

- Không, anh chỉ lợi dụng thôi, anh chỉ yêu 1 mình Lilianna của anh thôi- hắn nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đỏ chót của cô nàng

- Rồi bây giờ anh tính sao-

- Anh đang tính đi kiếm cô ta, để dụ cô ta lại lần nữa, nhưng không ngờ cô ta lại ở đây, thế là kế hoạch hỏng hết- hắn thở dài

- Thôi kệ đi anh, bây giờ anh có em rồi mà- 2 con người này bắt đầu trao cho nhau những nụ hôn ghê tởm

Về phần nó, nó đã nghe hết mọi chuyện, nó đã từng sống dở chết dở vì hắn, 1 con người mà nó yêu tha thiết, vì con người đó nó có thể bỏ đi tất cả mọi thứ, nhưng bây giờ, trước mặt nó là gì, lòng nó đau như cắt, nó đã quá tin tưởng hắn, nó đã quá yêu hắn, nó bỏ đi, dần bước về phía biển, nó không muốn sống nữa. Đôi chân của nó bắt đầu chạm vào mặt nước, xa dần, và xa dần. Mặt biển bắt đầu chiếm lấy cơ thể nó, dần dần Về phía bọn Minh Đăng thì đang chạy đi kiếm nó

- Anh, Anh...- Minh Ngọc

- Sao thế Minh Ngọc-

- Chị, chị Kỳ Thư, chị ấy đang... đang...- Minh Ngọc chỉ tay về phía nó đang đi

- KỲ THƯ, KỲ THƯ, QUAY LẠI ĐÂY, ĐỪNG LÀM CHUYỆN DẠI DỘT NHƯ ZAY- cả bọn chạy về phía nó Nó muốn chết, chết để quên đi tất cả, quên đi sự lừa dối của con người đó.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Nó cứ dần dần, dần dần trôi theo mặt biển, bỗng 1 bàn tay rất mạnh đã níu nó lại, ôm nó vào lòng

- Em đừng đi, em đi, anh cũng không muốn ở lại làm gì- Nó bờ ngực trước lời nói đó

Nó vùng mình đẩy người đó ra khỏi mình - Anh bỏ tôi ra, các người còn muốn lừa dối tôi thêm nữa sao- Nó khóc, những giọt nước mắt nóng hổi rơi trên khuôn mặt của nó. Nó đau khổ, thất vọng, nó tưởng như rằng, nó đang sống trong 1 thế giới gọi là địa ngục, đau khổ và thất vọng, thử hỏi rằng nếu 1 người nào mà bị giống như nó, có tiếp tục muốn sống nữa không

Yêu là gì, mà nó lại làm cho mọi người phải đau khổ vì nó, vì tình yêu, người ta có thể lừa dối, làm tổn thương người khác được sao, người còn lại thì chỉ biết ôm đau khổ, tình yêu lại làm cho người thất vọng đến như thế sao. (T/g cũng cảm thấy như vậy đó) 2 con người, đứng giữa trời đêm lạnh, mặt biển như muốn hét gào lên cùng nó, thất vọng, chán nản, nó lại gục xuống, 1 bàn tay đã vội đỡ nó lại, nó đã chịu nhiều đau khổ, khi nào, nó mới được hạnh phúc đây.

Tỉnh dậy, nó thấy mình đang nằm trong 1 căn phòng, có cái gì đó đang nắm chặt bàn tay nó, nhìn xuống thì nó thấy Minh Đăng, nó không biết Đăng đã thức cả đêm để chăm sóc cho nó, và nó cũng cảm thấy được chuyện gì đã xảy ra với mình

- Nè, tên kia, làm gì mà ngủ ở đây hả- nó khẩy tay Đăng

- Haizz, một wa'- hắn vươn vai lên ngáp 1 cái rồi to

- Tại sao lại nằm đây ngủ, bộ không có phòng cho anh ngủ à- Nó đang cố gắng vui vẻ, không phải cố gắng, mà là bắt buộc, nó không buồn, cũng sẽ không khóc nữa.

- Em.....Em không sao chứ- Đăng áp úng hỏi nó

- Sao là sao, ban ngày không có sao đâu-

- Ừk thì, chuyện hôm wa đó-

- Chuyện hôm wa là chuyện gì-

- À, à không, anh dẫn em đi ăn sáng nha- 2 con người này là thế đó, lúc thì anh em, lúc thì ông tui..... hừm thể hui nổi

Nó thề rằng, nó sẽ bắt những kẻ nào làm nó đau khổ, phải chịu đau khổ hơn nó gấp trăm, gấp vạn lần. Sáng hôm đó, nó và Đăng đánh thức cả bọn dậy. Haizz, ai cũng thắc mắc về hành động của nó, khó có người nào bị 1 cú sốc như vậy mà vẫn còn bình tĩnh như người ăn. Nó cũng đang đau, đau lắm chứ, bậy j' nó không có buồn, và thất vọng, nhưng trong lòng nó là 1 sự hận thù. Nó hận hắn đến tận xương tủy

Cả bọn ngồi ăn trong 1 nhà hàng' wan trọng của khách sạn đó, nó kiu đủ mọi món hết, 1 mình nó có thể ăn hết bằng này hũm zak chày

- Em có ăn hết bằng này hũm zak- Đăng tròn mắt ra nhìn nó

- Kakaka, trời đánh tránh bữa ăn-

- Đúng là summo mưk'-

- Anh....Anh thích chết hả đồ khi già- Nó cầm cái nĩa lên trước mặt và đưa về phía Minh Đăng. Bỗng nó xựng lại khi thấy có 2 bóng người đang ngồi cái bàn gần phích tui nó. Không ai khác mà chính là 2 con người độc ác đó. Thấy sắc mặt nó thay đổi tại Minh Đăng cũng hui ra được lý do

- Tại mình đòi nhà hàng' đi- Minh Ngọc đứng dậy

- Không cần, cứ ngồi ăn đi cần gì phải đòi- Nó kéo tay Minh Ngọc lại

Bữa sáng đó của nó hầu như không ăn được miếng nào, làm sao mà nuốt nổi khi nhìn thấy 2 kẻ đáng ghét cứ như ruồi bu trước mặt nó

Ăn xong, Đăng vội lấy điện thoại ra gọi cho quản lý khách sạn và yêu cầu tối hôm nay sẽ có party, 1 party bất ngờ dành cho nó. Khách mời sẽ là tất cả những người trong khách sạn này.

- Đi shopping thôi- Ngọc kéo nó dậy

- Chày, chị muốn ra biển àk-

- Đi đi, chị phải thật xinh đẹp trong tối ngày hôm nay đó-

- Lâm ji-

- Thì tối nay tụi mình có party mà

- - Chi zak.-

- Thì tối nay chị sẽ biết mà-

- Con nhóc này, âm mưu ji' đây hả-

- Hiii, có đâu, thui mình đi chị- Cả bọn rủ nhau đi shop, 3 tiếng đồng hồ trong mall, 4 chàng trai lênh khênh với những bịch đồ to đùng, mà tác giả chính là 2 cô gái đi đằng trước

- Lâm ji mà em mua nhiều đồ zak- Nhật Phong thờ một nhox

- Xì, bạn gái anh làm đẹp anh hum choa sao-

- Bộ tụi em tính khiêng hết đồ ở đây lun mới chịu hả- Hoàng Long ngồi bệt xuống cái ghế gần đó

- Mà tối nay tụi mình tổ chức party ji' zak-

- Thì để tối nay đi ọy béc, hỏi oài, đồ tò mò-

- Này, tên khi già đáng ghét kia, anh mún chết thiệt oài- Nó xách tai Minh Đăng lên và lôi đ

i- Á, người đẹp oi, em tha cho anh đi mà-

- Đẹp điếc ji' ở đây, anh chích vs em. ...- 4 người còn lại nhìn mà thấy tội cho Minh Đăng, bốn tiểu thư mà có ra tay thì chỉ có đường mà từ chết cho đến lết

Thấm thoát đã tới buổi tối, ở dưới mọi người đã đông đủ hết, chỉ còn nó và Minh Đăng ở trên phòng

- Nè, sao chưa cho tui xuống zak-

- Em đợi chút y murk'- Tiếng điện thoại reo lên thì chỉ nghe thấy Minh Đăng nói ji' đó ừ ừ, nó cũng chả hiểu chuyện ji' đang xảy ra

- Ok, xuống nè- Nó bước xuống cùng với Minh Đăng, nó như 1 công chúa đang đi cạnh chàng hoàng tử vậy, hôm nay trông nó thật đẹp, từ đầu đến chân đều là màu trắng hết, trên đầu còn có cái vương niệm màu trắng mà Minh Ngọc cứ khẳng khẳng bắt nó đội, mái tóc đen uốn quăn xòa wa vai, chiếc váy màu trắng đen trang trí với những họa tiết tinh xảo. Nó đi từ trên cầu thang xuống, nhìn xuống thì thấy mọi người đều nhìn nó với ánh mắt ngưỡng mộ, đầu xa đó có 1 kẻ đang nhìn nó không chớp mắt

- Humie, anh làm ji' mừn nhìn giữ dạ, bộ cô ta đẹp đến zak sao-

- Ồ.....-

- Há.....

- - À không, ý anh nói chỉ có babies của anh là đẹp nhất thui- Nó nhìn thấy có cả ba mẹ nó and cô Tina nữa, sao hôm nay mấy người đó cũng có mặt ở đây zak

Chợt, tất cả các điện bị tắt lại hết, 1 cái ji' đó sáng sáng đang tiến về phía nó

- Happy b-day to you, happy b-day to you. ...- mọi người đang cất lên bài hát chúc mừng cho nó

Đúng rồi, hôm nay là sinh nhật nó, sinh nhật lần thứ 17 trong đời, thế mà nó không nghĩ ra, trên mặt nó hiện rõ lên sự bất ngờ, nó bật khóc

- Thôi nào công chúa bé bỏng của ta, con khóc là xấu lắm đó, mau thôi nên đi nào-

1 xe, 1 cái bàn đang đen đầy tới, chiếc bánh sinh nhật to đùng 5 tầng đi khắc lên những dòng chữ màu hồng. "Happy b-day Kỳ Thư, 17t" Nó không ngờ là mọi người có thể nhớ đến sinh nhật của nó

Nó thôi tắt nến và chấp tay lại ước, 1 điều ước đơn giản

- "Ước ji', đau khổ đừng đến với mình nữa"- Những ngọn nến đen thối tắt, mọi người vỗ tay chúc mừng, đèn đã đen bật sáng lại Có tiếng ồn phát ra từ phía xa xa

- Thừa tiểu thư, xin lỗi, tôi không có ý ạ-- Cô người hầu cúi đầu xuống lia lia xin lỗi

- Mất cô đuôi hay sao mà không thấy tôi hả, cô biết bộ váy này đắt tiền lắm không-

- Dạ thưa, tôi xin lỗi-

- Xin lỗi là xong sao-

Bốp, cô ả giáng xuống cô người hầu 1 cái tát thật mạnh

Nó tò mò và bước về phía đó xem thử, thì ra là ả Lilianna và 1 cô hầu

- Có chuyện gì ở đây thế- nó tiến lại gần

- Liên quan đến cô ả-

- Dạ thưa, em lỡ làm đổ nước lên người cô ả ạ-

- Mà còn nhiều chuyện nữa hả, vì mà tao mất đi cái áo mới mua đó- ả đang tính dơ lên tát thêm cái nữa thì nó đã kịp ngăn bàn tay ả lại

- Cầm lấy và rút đi- Nó móc ví ra và cầm mấy tờ 100\$ đồ vứt trước mặt ả-

- Cô..... cô dám-

- Rút-- ả vội bỏ đi thì bị nó kéo lại

- ả, cô còn để wen thứ này nữa- Bốp, nó tát ả một cái vào mặt rồi đầu.

- Cô là cái gì mà dám tát tôi-

- Là chủ của cô, chắc cô không biết là tôi đã mua toàn bộ tập đoàn nhà cô rồi chứ, tôi có thể đuổi cô đi ra đường ăn xin bất cứ lúc nào đấy, không còn thì biết điều mà ngoan ngoan đi-- nó cười khẩy

- Cô, cô.....-

- Tôi không có họ hàng với cô, bây giờ thì cùng tên đó biến ra khỏi nơi này, và chờ đó, tôi không để yên cho 2 người sống tốt đâu- Nó quay vào trong mà không thèm nhìn tới có ả đang tức giận máu lên

- Thôi nào con kung của ta, bớt giận đi, ta có quà cho con nè- Papa ả nó liền vỗ tay mấy cái thì 1 cái hộp được mang ra

- Con mở ra đi- Nó mở ra thì thấy 1 xấp giấy tờ gì đó

- Đây là giấy tờ nhà, mama and papa mua cho con 1 căn biệt thự ở Việt Nam, nó nằm ở bãi biển Nha Trang, nếu thích thì có thể đến đó nghỉ ngơi- mama nó nói

- Ôi, con cảm ơn papa-- nó chạy tới ôm 2 người Tụi Minh Ngọc, Việt Thành, Hoàng Long và Nhật Phong mỗi người cũng đã tặng cho nó 1 món quà...

Minh Ngọc thì tặng cho nó 1 chiếc điện thoại y chang của Ngọc, Việt Thành và Hoàng Long thì tặng cho nó 1 chiếc xe LX370 mới toanh, vì 2 người này là anh em nên tặng chung 1 món (đưa chìa khóa trước thôi nhá, tại chiếc xe đang bên VN), còn Nhật Phong thì tặng nó 1 bộ trang phục do chính mẹ anh thiết kế

- Thanks mọi người nha, ừm mọi người nhiều lắm cơ :X :X

- Quay về phía Minh Đăng

- Ê, còn quà của anh đâu, bộ tiếc tiền hả- Minh Đăng mỉm cười, tiến gần về phía nó, cúi xuống và đeo cho nó một chiếc lắc, chiếc lắc đã bị khóa lại dưới chân nó, nó vừa hồi hộp, vừa bất ngờ khi Minh Đăng làm vậy

- Ý nghĩa có nó sau này anh sẽ nói cho em biết, còn bây giờ chúc em sinh nhật vui vẻ- Đăng ôm nó vào lòng, mọi người hòa vào vỗ tay

- Còn chìa khóa đâu, bộ tính cho tui đeo nó suốt đời ả-

- Đây nè- Minh Đăng chỉ vào khuyên tai của cậu, là một chiếc chìa khóa nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biệt Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16

Thế là 1 ngày bận rộn tổ chức b-day cho nó đã thành công, tuy còn có 1 số việc không thuận lợi cho lắm. Cả bọn quay về khách sạn để ngày mai còn quay trở về VN nữa

Nhưng vẫn còn có 1 người, đang lag thang trên bờ biển, chính là nó, nó đang đi lag thang trên bãi biển, nó khóc, (bị zay ai mà không khóc được), nó buồn, nó không muốn ai nhìn thấy nó lúc này, nhưng này jo' có một người đã đi theo nó, người đó không ai khác chính là tên Calvin đáng ghét và 1 số đồng bọn của hắn. Nó cảm giác có cái gì lạnh lạnh phía sau gáy, chắc nó đã wak' đa nghi nên zay, suy nghĩ vụt thoáng qua trong đầu nó. Từ phía sau, có 1 đám người đang đi theo sau nó, nó cố chạy, cố chạy, nhưng đã bị một đám người chặn lại. Rồi một vật gì đó bịt miệng nó lại, mọi thứ trước mắt nó, đang dần dần mờ ảo, nó từ từ ngã dần, nó không còn chống cự và nằm gọn trên 1 bàn tay nào đó. Tỉnh giấc, nó thấy mình đang ở trong 1 căn phòng, lần này không phải là 1 căn phòng đen tối nữa, mà xung quanh nó, toàn là màu trắng, 1 căn phòng đầy màu trắng, và có những cây hoa hồng gai được rải xung quanh

- Quay về quá khứ cách đây 1 năm-

- Nè, đưa đây cho em-

- Không được, em sẽ bị đứt tay đó---

- Nhưng em mún gọt cho anh ăn mà-

- Anh đã nói là không được mà- Nó rượt theo hắn, 2 người đang giành một vật nhọn gì đó, bỗng tiếng nó hét lên

- AAAAAAAAAAAAA, anh làm đứt tay em rồi nè-

-- Hizzzz, anh xin mà, ai bắt em giành vs anh làm chi-

-- Kelvin nè, nếu có một ngày nào đó anh cũng phản bội em như mấy người đó, và cũng sẽ giết em bằng mọi cách, anh sẽ làm như thế nào---

- Cô bé ngốc, anh sẽ không bao giờ làm vậy, anh sẽ mãi yêu, che chở và bảo vệ cho em-

- Trả lời em đi, em nói là ví dụ mà-

- Ừmmmmmm, để anh suy nghĩ coi, nếu có 1 ngày như zay, anh sẽ làm như thế nào tak....., à rồi--

- Sao, sao...nói em nghe coi- -- Anh sẽ nhốt em vào một căn phòng đầy màu trắng, và đầy những cây hoa hồng gai-

- Để làm gì?...??????-

- Anh sẽ dùng những cây hoa hồng gai trói em lại-

- Anh ác wak' àk, nhưng mà rồi sao nữa-

- Sau đó, những giọt máu của em sẽ từ từ rơi xuống trên những miếng vải màu trắng đó-

-- Tại sao anh lại làm zay---

- Vì màu trắng và màu đỏ kết hợp lại sẽ thành 1 bức tranh rất đẹp, nhất là làm từ bằng máu của em--

- Huhuhu, anh ác wak', anh dám làm vậy với em sao-

- hihhi, cô bé ngốc của anh, anh sẽ mãi yêu em mà, sẽ không bao giờ anh làm vậy đâu -

- Anh hứa nha, ghé tay y -

- Ừk , anh hứa -

- Quay về hiện tại

- Những giọt nước mắt của nó bắt đầu rơi xuống, 1 lần nữa đau lòng về quá khứ của mình, có phải mọi người đã quá bất công với nó, giàu phải chăng cũng là 1 cái tội.

- Cô em tỉnh rồi hả- 1 tên lạ mặt tiến về phía nó

- Anh là ai, tại sao lại bắt tôi về đây--

- - Công nhận, nhìn cô em dễ thương thật--- hấn từ từ vuốt nhẹ trên khuôn mặt của nó
- Thằng kia, tao đã bảo là kô đc đụng đến nó mà, mày điếc à-
- Anh Kelvin, đằng nào thì nó cũng nằm trong tay bọn mình rồi mà-
- Thằng chó, bộ mày muốn chết hả, tao cấm tụi mày đụng đến đến 1 sợi tóc của nó, biết không-
- Dạ, em biết---
- Giờ thì biến ra ngoài cho tao, khi nào tao gọi mới đc vào

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Hấn từ từ, từ từ tiến gần về phía nó, từ từ đặt bàn tay trên khuôn mặt của nó, nó quay mặt về phía khác

- Bỏ bàn tay dơ bẩn của anh ra khỏi người tôi ngay-
- Ngoan nào, tính tình của em đã thay đổi rồi nhĩ-
- Tôi kô bao jo' thay đổi, người thay đổi chính là anh
- - Hồi đó, chỉ cần anh đụng đến khuôn mặt của em, em chỉ mỉm cười đáp lại, còn bây jo', nước mắt của em đã rơi và quay mặt đi phía khác-
- Biến đi trước khi tôi nổi giận, tôi kô còn là con bé ngu ngốc như ngày xưa nữa-
- Em tin kô, anh đã từng yêu em đấy-
- Hứ, anh yêu tôi, những lời này sao mà nghe dơ bẩn wak' đi mất-
- Tin hay kô tùy em, nhưng anh kô muốn làm em đau--
- Chỉ 1 câu, tại sao anh lại làm như zay'-
- Vì tiền, và cũng vì bản thân anh-
- Anh cần tiền, tôi có thể cho anh-
- Tính của em vẫn vậy nhĩ, sẵn sa'ng cho người khác tiền khi họ cần---
- Tại sao, tại sao yêu tôi lại rời bỏ tôi khi biết gia đình tôi chuẩn bị phá sản-
- Là do ba anh, khi anh tính bỏ chạy cùng em, thì ông đã ép buộc anh ở lại, anh kô chịu và 'ông ta đã đánh thuốc mê -
- Anh còn lừa tôi đến bao jo' nữa, chính tại tôi đã nghe thấy anh và cô ta nói chuyện đêm hôm đó, anh còn định lừa tôi ư-
- Cô ấy là người đã giúp đỡ gia đình trong lúc gặp khó khăn nhất, anh kô thể làm tổn thương cô ấy giống như đã làm tổn thương em-
- Vậy tại sao, tại sao anh lại bắt tôi về đây và làm những trò này, anh muốn giết tôi sao---
- Anh.....
- Bỗng, có tiếng ồn ở ngoài, 1 cô gái kiều nganh bước vào trong, trên môi cô tak nở một nụ cười hiểm độc
- Hunnie, em bék là anh sẽ trả thù giúp em mùk-
- Babie, tại sao em lại ở đây, anh đã kiu em ở yên một chỗ rồi cơ mà-

-- Có tiệc hay sao em ngồi 1 chỗ đc - Cô à dần dần bước về phía nó, cầm một bông hoa hồng lên, đưa về phía mặt nó

-- Dừng tay-

-- Anh sao vậy, em phải trả thù cho cái tát vừa nãy chứ--

-- Em thôi đi, ngừng việc làm hại kẻ yếu thế hơn em đi-

--- Anh sao vậy hunnie, em đã lên kế hoạch cho anh làm cơ mà-

-"Thì ra, chính là cô ta đã bày ra trò này, một kẻ dơ bẩn"--

- Tại sao cô phải làm vậy, cô nghĩ đc ra trò này cũng hay đấy chứ

- -- Không phải tui nghĩ đâu, mà là do Kelvin đó-

-- Anh ta.....-

-- Cách đây 1 năm, anh ấy đã dẫn tôi đến 1 căn phòng tương tự như vậy và tỏ tình với tôi, anh ấy nói, nếu tôi phản bội anh ấy, anh ấy sẽ dùng cách này để trừng phạt tôi-

-- Hai người tỏ tình cũng wak' lăg mạng ha-

-- Bốp, cô cầm đi, cái tát này để trả thù cho những jì' cô đã làm với tôi- Nó khóc, không phải vì đau ngoài thể xác, nó đau trong tận đáy lòng' nó, người nó yêu đã wak' tàn nhẫn với nó, anh ấy nói là sẽ luôn bảo vệ nó, mà chính bây giờ, anh ta lại đứng nhìn nó bị kẻ khác đánh

- Được rồi đó babie, em dừng lại đi, nếu người nhà cô ta mà phát hiện ra, thì em sẽ không còn đc đứng yên ở đây đâu-

- Anh đùa à, sao người nhà cô ta lại biết đc cơ chứ-

Rầm, tiếng của 1 vật jì' đó đã làm cánh cửa đổ xuống, 1 đám người xông vào, không ai khác chính là tụi Minh Đăng

-- Sao lại kô, cô quá tự tin rồi đó, còn mày thằng *****, tao tính tha cho mày nhưng kô đc rồi- Minh Đăng tiến về phía Kelvin và cho hắn 1 đấm

- Cái đó là tao trả thù dùm cho Kỳ Thư vì mày đã làm cho cô ấy đau

-Cái thứ 2 - Cái này, là mày đã làm cho cô ấy khóc ---

-- DỪNG LẠI - Nó cố gắng hét lên, nó không muốn làm hắn đau, chỉ vì 1 lí do, nó đã quá yêu hắn rồi, nó cũng không đủ sức để trả thù ai nữa

- Minh về đi anh, em muốn về-

- Được rồi, em sẽ kô sao, anh đây-

Quay ra phích Kelvin

- Chờ đó, tao sẽ kô để tụi mày đc yên đâu

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chương Cuối

Lòng người thật khó đổi thay, yêu 1 người đã khó, quên 1 người còn khó hơn. Một khi đã nhún chân vào bùn, thì dù có bước chân ra đc, thì nó vẫn còn mùi tanh. Yêu là như zak, tuy đã bước ra đc, nhưng cũng không thể quên hình bóng của người đó.....

Đã 3 năm trôi wak kể từ ngày mà nó cố quên đi người con trai đó, nước mắt, buồn, lẫn cả vui đều chui vùi trong quá khứ của nó.....Bây giờ nó đã là thiếu nữ 20 tuổi, không ưu tư, không phiền muộn, và còn một điều nữa, nó đã trở về Mỹ, nơi bạn bè và người thân của nó đang sống tại đó....

Tại nhà nó hôm nay có 1 buổi party rất lớn, nhân vật chính chắc chắn sẽ là nó, nhưng hiện tại nó vẫn chưa biết jì' cả.....

- Kỳ Thư, con đang ở đâu zak --

- - Có jì' hum papa, con đang ở sân bay Newyork, phải 30p nữa con mới về đến nhà....--

- Ở hum jì' đâu...con nhớ về sớm nha....papa chờ con đó-

- Dạ, con biết rồi, pipi papa I nóp u chụt chụt-

- Oki, pp con, luv u 2 -

Đã 3 năm kể từ ngày nó quyết định rời khỏi cái đất Vn đầy đau thương đó, và về Mỹ sống cùng papa nó....trong tim nó, vẫn còn vương vấn 1 hình bóng ko thể nào mai mơi đc....người đó ko ai khác, chính là người con trai đã bao lần cứu nó khỏi những lần nguy hiểm, đã bao lần làm trái tim nó rung động (chắc các bạn đang hiểu lầm đó là Kelvin đúng kô...nhưng ko phải đâu.....) đó chính là Minh Đăng 3 năm về trước

- Em đi đây Minh Đăng-

- Em muốn đi thật sao- trên mặt Minh Đăng thoáng một nét buồn

- Chờ em, cho em 1 thời gian nhất định, chắc chắn em sẽ quên đc người đó-

- Đc, anh chờ em.....

Trở về hiện tại Cuối cùng 3 năm thấm thoát trôi wak....và bây giờ nó đang du lịch vòng quanh thế giới để hưởng thụ thời gian trước khi nó tiếp nhận tập đoàn của papa nó

- Thừa tiểu thư, máy bay đã hạ cánh rồi ạ ---

-- Oki, thanks- Nó bỏ đi mặc những lời bán tán phía sau nó

- Là tiểu thư tập đoàn lớn nhất thế giới đó --

- Ủk, đúng như trên báo nói, kiêu ngạo và lạnh lùng-

- Ông nhầm rồi, cô ấy đi vòng quanh thế giới để giúp những trẻ em nghèo trên thế giới đó-

- Vậ hả !....cô ta lấy tiền đâu ra nhiều vậy

- - Nghe nói cô ta dành hết nửa số phần tài sản của mình để chia cho trẻ em nghèo đó- Chà, đã zak, chỉ cần 1/10 tài sản của cô ta, tôi có thể ăn sung mặt sướng cả đời rồi----.....and plaz plaz...

Nó về đến nhà, thì thấy cả nhà mình đèn bị tắt hết

---- Papa...Mama, con zia' rồi nè, mọi người đâu hết rồi....sao kô bật đèn lên---

Bùm Bùm Bùm

Mọi ánh đèn trong nhà đều đc sáng lên và đang đứng trung tâm của bữa tiệc....

----- Happy b-day to you---- và bài hát đc vang lên trong ngôi nhà của nó.....

----- Oh My guys---- nó hét lên

----- Chúc mừng sinh nhật lần thứ 20 con kưng của ta---- papa and mama của nó đến ôm nó

---- Mọi người làm con xúc động wak', đã 3 năm rồi con mới đc trở về căn nhà thân thương này-----

---- Con còn nói nữa hả, ai bỏ papa and mama rồi đi du lịch vòng quanh thế giới hả....nếu do kô phải con dung thẻ nhà băng thì chắc papa cũng kô bék con đang ở đâu nữa đó-----

---- Con xin lỗi pama nhiều-----

Lần lượt mọi người đến để chúc mừng cho nó...có cả Minh Thư, Việt Thành, Hoàng Long and Nhật Phong nữa....mọi người đều đến đông đủ cả mọi người đều có cặp đôi....Trên mặt nó thoáng có nét buồn

Bỗng, có 1 người đeo mặt nạ, tiến về phía nó.....

Chàng trai nhẹ nhàng tháo chiếc bông tai đeo trên tai xuống nhẹ nhàng cúi xuống chân nó và mở khóa cho chiếc lác chân của nó.

----- Anh.....anh.....Minh Đăng----

---- Anh đến để tháo bỏ rang buộc cho em đây----

---- Sao anh lại làm vậy----

---- Tại vì anh thấy anh không phải là người em yêu nên làm vậy thì bất công với em wak'----

----- Nhưng em.em.....-----

---- Thôi.mọi người dự tiệc tiếp đi...con xin phép đi đây----

Minh Đăng bỏ đi....nhưng không biết sao...có một thứ gì đó ôm chặt và níu hãm lại.....chính là nó

---- Em mặc kệ, em muốn đeo nó cả đời cơ---- nó đỏ mặt

---- Sao..em nói gì?...anh không hiểu----- (giả vờ bà cổ lun :))

---- Em yêu anh, em nhớ' anh, em cần anh.....----

---- Anh cũng yêu em lắm pe' ngốc của anh ạ.....----

THE END

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Biết Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.